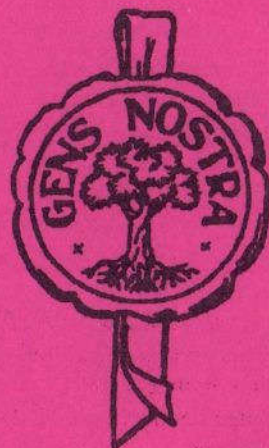

NGV - afdeling

KEMPLEN - PELLAARD

MEDEDELINGENBLAD

jaargang 5 no. 2 verschijnt 1x per kwartaal JUNI 1997

INHOUD

pag Inhoud

- 25 van de redactie
Extra ledenvergadering
- 26 Inschrijvings registers van veroordeelde bedelaars en vrijwilligers
- 30 Huwelijksakte met verrassing
- 31 Een bron in de Verenigde Staten
- 32 Metamorfosen van naam
- 35 Gemeente archief Tholen Lasonder
- 36 Nicolaas Henneman
- 45 Berdijskranten, ook een bron
- 46 Hendrik Hendriks Karsten en de contributie van de vijf deelen zeedijken buiten-
dijks van het waterschap Fryslân
- 47 Stropers met stropers vangen
- 48 Een betrekkelijk jonge bron
- 49 Patentregisters
- 50 Hoofd- en hoorngeld te Gilze
- 52 Eerlijk doet het langst
- 54 Memories van Successie
- 56 Repertorium van familienamen
- 57 Overzicht per provincie met de namen van belastingen
Terminologie
- 59 Aanbod geslachtsregister Kramer
De Limburgse Genealogische prijs
Oude nummers
- 60 Jubileumbundel ZAANSTREEK-WATERLAND
100-jarigen

Voor u ligt het **Bronnen**-nummer. Een extra dik nummer, zoals wij dat nastreven bij de uitgave van een speciaal juni-nummer. Samengesteld door een groot aantal leden van onze afdeling. Alleen door samen te werken is het mogelijk te komen tot een uitgave met gebundelde verhalen over onze voorouders en familieleden, afkomstig van andere bronnen dan DTB, Burgerlijke Stand en Bevolkingsregister. Van mvw Aben-Nederpeld kregen wij een overzicht, gebaseerd op haar boeiende lezing van 27 mei j.l. over belastingen. Dit overzicht sluit uitstekend aan bij de verdere inhoud van dit nummer. Wij hopen, dat u het met genoegen zult lezen; wellicht brengt het u op nieuwe ideeën en nieuwe informatie. Hebt u een mooi verhaal, verkregen uit een onbekende bron of met een andere manier van gegevens verzamelen, stuur dat dan naar de redactie ter publicatie. Zoals altijd vragen wij u om 5 generaties uitgaande van de jongste nakomeling ter publicatie in tabelvorm en de 6de generatie extra voor het kwartierstatenboek; een moederslijn via dochters en schakels tussen u en een medelid.

De voorbereiding voor een speciaal juni-nummer begint 1 jaar te voren. Aanvankelijk hadden wij een nummer in gedachten met voorvaderen van nieuwe medelanders. Hierop kregen wij geen enkele reactie. Wij denken nu aan een nummer over autochthonen, om zo te beginnen aan de genealogische verovering van Peel- en Kempenland. Echter dhr. G. Engels uit Heeze bracht ons op een idee. Hij stuurde een schakel met Godfried Bomans in. Deze is echter geen lid van onze afdeling geweest en valt dus buiten de opzet van de rubriek SCHAKELS. Wij willen deze wel plaatsen in het speciale juni-nummer 1998 gewijd aan SCHAKELS MET BEKENDE NEDERLANDERS (MEDELANDERS, BUITENLANDERS). Denkt u daarbij aan de privacy als het gaat om nog levende personen en vergewist u zich ervan of publicatie wel op prijs gesteld wordt? **SCHAKELS MET BEKENDE NEDERLANDERS** kunt u opsturen naar Marjon Wassink; **Kwartierstaten met 5/6 generaties** naar Henk Unij.

EXTRA LEDENVERGADERING

Het bestuur van de afdeling Kempen- en Peelland van de NGV roept de leden op voor een extra afdelingsvergadering. Deze ledenvergadering wordt gehouden op dinsdag 30 september 1997 en gaat vooraf aan de lezing van dhr. Toonen. We beginnen daarom precies om 20.00 uur. Het enige agendapunt is de verkiezing van de secretaris van het afdelingsbestuur. Dhr. G. Rozendal te Mierlo heeft zich beschikbaar gesteld voor de functie van secretaris van de afdeling. Na een gesprek met de heer Rozendal is het bestuur tot de overtuiging gekomen, dat hij een zeer geschikte kandidaat is en wij stellen hem dan ook kandidaat voor deze functie.

Namens het Bestuur,
H.A. Hilhorst, voorzitter.

Van onze kwartierstaat verzamelen we onder meer kopieën van de huwelijksakten. In de huwelijksakte van een voorouderkoppel werd als geboorteplaats Norg vermeld. Onze nieuwsgierigheid werd geprikkeld en zo gingen we een aantal jaren geleden op weg naar Drenthe en arriveerden daar omstreeks 9.30 uur op het gemeentehuis van Norg. Een van de ambtenaren ontving ons met enige terughoudendheid en uitte z'n verbazing dat we helemaal uit Brabant kwamen voor een geboorteakte uit de vorige eeuw. We kregen koffie en de ambtenaar vroeg: 'Weet U wel wat een geboorteakte uit Norg kan betekenen?' Het begon spannend te worden! 'Heeft U wel eens gehoord van Veenhuizen?' vervolgde de ambtenaar. 'Ja', antwoordden wij, 'er is nu een gevangenis of opvoedingsgesticht'. De ambtenaar was blij dat we enigszins voorbereid waren. Vorige week, zo vertelde hij, waren er in een soortgelijke situatie mensen geschokt weggegaan na het opzoeken van gegevens van een voorouder.

De ambtenaar haalde het geboorteregister van 1864 tevoorschijn en op bladzijde 19 stond akte 72 waarin Jacobus Huivenaar, kolonist, verklaart dat zijn echtgenote Jeanette Siebyn, koloniste, op 22 juni 1864 bevallen is van een dochter met de naam Charlotte. Beiden zijn woonachtig te Gouda en verblijven tijdelijk in het derde gesticht te Veenhuizen. Als getuigen staan vermeld Johannes Lamm en Lambertus Arnoldus Ermert, beiden van beroep zaalopziener en woonachtig te Veenhuizen.

Het derde gesticht betekende dat Jacobus en/of Jeanette veroordeeld waren wegens bedelarij of landloperij. Als U nog tijd heeft, zei de ambtenaar, gaat U dan vanmiddag naar het Rijksarchief voor de provincie Drenthe in Assen, daar vindt U de registers van de gestichten met mogelijk nog meer gegevens over uw voorouders.

Die raad hebben we opgevolgd en zo kwamen we bij de Inschrijvingsregisters van veroordeelde bedelaars en vrijwilligers.

Een schat aan gegevens uit het verleden was het resultaat, wat een geluk hadden we nu dat 't toen zo slecht gesteld was met Jacobus en Jeanette. Hoewel, de omstandigheden buiten de gestichten waren misschien nog wel slechter.

Met de gegevens uit de registers en wat informatie over de periode 1850-1870 hebben we een gedeelte van het levensverhaal van Jeanette Sibeyn gereconstrueerd.

Jeanette is geboren op 16.11.1827 te Amsterdam, zij is van protestantse huize. Op 5.11.1853 bevalt zij in Amsterdam van een zoon met de naam Evert. Jeanette is ongehuwd en dat was in die tijd althans in Amsterdam een schande. Jeanette komt in de problemen en zij is op 31.5.1854 met Evert, een baby van 6 maanden, in Utrecht veroordeeld wegens bedelarij; als naam geeft zij op Netje Sibijn. Na enige maanden gevangenschap zijn moeder en zoon opgezonden naar Veenhuizen waar zij op 19 augustus arriveren en worden geplaatst in het 3e gesticht. Dit gesticht was één van de huizen van de Maatschappij van Weldadigheid. De Maatschappij van Weldadigheid is opgericht in de periode 1818-1823 door Generaal van den Bosch.

Citaten:

'Zijne (generaal van den Bosch) belangrijke verhandeling:

'over de mogelijkheid, de beste wijze van invoering en de belangrijke voordelen eener algemeene arminrigting in het rijk der Nederlanden door het vestigen eener landbouwende kolonie in deszelfs Noordelijk gedeelte' toont ons op levendige, duidelijke wijze den treurigen toestand van 190,000 mensen in de Noordelijke provinciën, en deed hem tot de konkluzie komen, dat men voor een afgrond stond'.

Ten duidelijkste blijkt ook, dat hij geen stelsel van subsidieëring van behoeftigen beoogde, maar uitsluitend eene produktieve werkverschaffing; immers zoo spreekt hij in zijne brochure: 'Arbeid derhalve, niets dan arbeid, kan als geschikt middel worden aangemerkt, om de armoede te bestrijden, en ieder geschikt middel behoort te worden beproefd, om die talrijke klasse van menschen, die door toevallige of ander opgesomde oorzaken uit den arbeidenden kring zijn uitgesloten, daarin op nieuw eene plaats te doen vinden'.

Kort samengevat wilde Generaal van den Bosch de armoede bestrijden door zowel arbeid als woest land produktief te maken. Het aantrekken van werkkrachten verliep niet soepel en er werden andere mogelijkheden gezocht waaronder het plaatsen van wezen en het huisvesten van bedelaars.

Bij aankomst in Veenhuizen werden de veroordeelde bedelaars ontluisd in de transportzaal. Mannen en vrouwen werden gescheiden, er was 2 keer per dag een bezoekenmogelijkheid waar zij elkaar konden ontmoeten. De mannen sliepen in hangmatten, de vrouwen in houten kribben. Op elke zaal waren 80 mannen of vrouwen gehuisvest. Er was een kraamkliniek waar ongehuwde moeders konden bevallen en, als ze dat wilden, hun kind konden afstaan.

Citaten:

'In het midden van de zaal stond een turfkachel en langs de kanten tafels op schragen en een aantal banken. Gegeten werd er van bontgekleurde borden, die na het leeglepen spreken op de bodem vertoonde als: 'Arm maar eerlijk', 'Ziet op Uzelve', etc. Met deze christelijke spreken trachtte men de 'zedelozen' her op te voeden.

'De verpleegden droegen een grauwbrown uniform voorzien van merktekens. Een groene kraag gaf aan dat we met een bedelaar 1e jaars te doen hadden'.

Op 20.12.1855 overlijdt Evert, net 2 jaar oud. Netje is in 1858 ontslagen en probeert weer een plaatsje in de samenleving te vinden. Het lukt niet en op 19.6.1858 is Netje voor de 2e keer veroordeeld wegens bedelarij en nu in Assen. Op 26.6. arriveert Netje weer in Veenhuizen. In het inschrijffregister staat haar signalement;

lengte	: 1.51.0
aangezicht	: ovaal
haar	: bruin
oogen	: blauw
neus	: groot
kin	: rond
merkbare kentekenen	: geen

Citaten:

'Ook was in de bedelaarskoloniën de tucht verslapt en was de hand gelicht met de afscheiding der seksen. De bedelaars trokken met vrouw en kind naar de gestichten, hunne buitenplaats, gelijk zij de kolonie noemden, om daar wat uit te rusten van hunne zwerftochten, of aan hunne vrouwen een doelmatige kraamkamer te bezorgen.'

'Bij Kon. besluit van 19.8.1859 (Staatsblad No.83) werden de gestichten te Ommer-schans en te Veenhuizen verklaard te zijn bedelaarsgestichten voor het geheele Rijk, bestemd ter opneming van bedelaars en landloopers, die krachtens de bepalingen van het Wetboek van Strafrecht daarin werden geplaatst en van hunne kinderen, die niet van de ouders kunnen worden gescheiden.'

'Wel woonden de mannen en vrouwen afzonderlijk, doch in één gesticht; in de eene helft bevonden zich de mannen, in de andere helft de vrouwen en de kinderen. De gehuwden hadden vrijheid elkander éénmaal daags in de verpleegzalen te ontmoeten. Dit geschiedde onder toezicht der politie, maar meermalen wisten ook ongehuwde mannen in de vrouwenvertrekken door te dringen.'

Netje raakt in verwachting en op 14.3.1859 bevalt Netje van een zoon. Bij de geboorte-aangifte in Norg staat vermeld Jacobus Sijbijn, geboren te Veenhuizen, gereformeerd, vader onbekend.

Maar op 24.4.1862 worden Netje Sijbijn, haar zoontje Jacobus en ene Jacobus Huivenaar ontslagen uit Veenhuizen en ze reizen samen naar Gouda, de geboorteplaats van Jacobus Huivenaar. In 1862 was er nog geen trein in Assen, wel waren er verbindingen per trekschuit zoals van Veenhuizen naar Assen en van Veenhuizen naar Meppel. Misschien zijn ze een deel van de reis te voet gegaan, we nemen aan dat ze per trekschuit reisden. De trekschuit Veenhuizen-Meppel vertrok 's-morgens om 5 uur, de duur van de tocht was ca. 10 uur. Van Meppel naar Amsterdam was er een geregelde verbinding per zeilschip. Van Amsterdam naar Gouda waren er ook mogelijkheden, in ieder geval per trekschuit. De totale reis Veenhuizen-Gouda per trekschuit en zeilschip nam 7 à 8 dagen in beslag.

In Gouda trouwt het paar op 28.5.1862, vader Jacobus is dan 42 jaar oud, van beroep pijpmaker, en Netje is 34 jaar oud en zonder beroep. Bij het huwelijk is de moeder van Netje aanwezig, haar beroep is waschvrouw te Amsterdam. Zoon Jacobus wordt gewettigd, citaat:

'terwijl de verloofden bij deze verklaarden als hun wettige zoon te erkennen een kind geboren binnen de gemeente Norg Provincie Drenthe den veertienden Maart achttien honderd negen en vijftig ingeschreven in de geboorte registers aldaar met den voor-naam van Jacobus als geboren uit Netje Sijbijn, de contractante in deze,'

Onder aan de huwelijksakte staat vermeld, citaat:

'Na behoorlijke voorlezing hebben de Contractanten en de twee laatst genoemde getuigen deze met ons onderteekend, verklarende de Contractanten en de twee eerstgenoemde getuigen uithoofde van niet in het schrijven bedreven te zijn hunne namen niet te kunnen teekenen.'

Zo dat was dan geregeld maar er diende zich een nieuw probleem aan en zo ging het bruidspaar met zoon op reis naar Assen. Daar is op 13.6.1862 het 3-tal veroordeeld weer wegens bedelarij en op 26 juni arriveren ze weer in Veenhuizen, Netje voor de 3e keer, Jacobus senior voor de 4e keer en Jacobus junior voor de 1ste keer. Het was hoog tijd want op 27.6.1862 wordt Pieter-Willem geboren in de kraamkliniek van Veenhuizen. Netje en Jacobus waren nu wettig getrouwd en dat had voordelen.

Citaat:

'De leden van het gezin werden dus van elkaar gescheiden. Een uitzondering werd gemaakt voor gezinnen waarvan de ouders zich goed gedroegen en konden aantonen dat ze gehuwd waren. Zij werden als bedelaarshuisgezinnen in arbeiderswoningen aan de buitenzijde van één van de gestichten van Veenhuizen gehuisvest.'

Het echtpaar verblijft een aantal jaren in Veenhuizen en op 22.6.1864 wordt hun dochter Charlotte geboren. Het gezin vader, moeder en 3 kinderen is vermoedelijk in 1867 ontslagen uit Veenhuizen. Heel lang heeft het niet geduurd want op 5 juli 1867 zijn ze alle vijf wegens bedelarij veroordeeld in Sneek en opgezonden naar Veenhuizen. Op 28.6.1868 is zoon Louis geboren, weer in de kraamkliniek van de gestichten. Op 11.4.1870 zijn ze met z'n zessen ontslagen en nu lukt het wel een plaatsje in de gewone maatschappij te bemachtigen en te behouden.

Op 10.2.1880 overlijdt Jacobus senior te Nieuwer-Amstel. Dochter Charlotte (één van mijn 4 overgrootmoeders) trouwt op 23.1.1884 te Nieuwer-Amstel. Netje overlijdt op 4.6.1897 te Amsterdam, zij is dan 69 jaar.

Citaat:

'Reeds is opgemerkt dat Veenhuizen, hoewel een straffkolonie genoemd, feitelijk een toevluchtsoord is voor allerlei mannen, die, om er te komen, eene veroordeeling wegens landloperij of bedelarij uitlokken.'

Netje en Jacob hebben mogelijk ten onrechte gebruik gemaakt van de mogelijkheden die de Maatschappij van Weldadigheid bood in de gestichten in Veenhuizen en op andere plaatsen.

Je kan ook zeggen dat, gezien de armoedige omstandigheden in Nederland in het midden van de 19e eeuw, Netje en Jacob er het beste van hebben gemaakt. In de gestichten hadden ze werk en daarmee onderdak, voedsel en medische hulp als dat nodig was.

R. Muller

**UW KOPY S.V.P. INZENDEN VOOR 15 AUGUSTUS A.S.
DE REDACTIE ONTVANGT UW KOPY HANDGESCHREVEN OF GETYPT
OF OP DISKETTE IN 3.5
IN B.V. WORD-PERFECT, WORD, WORD-STAR OF FRAME-WORK**

HUWELIJKSAKTE MET VERRASSING.

Het onderzoek begint op gang te komen. Na het opvragen van de persoonskaarten en de huwelijksakten van de ouders en grootouders van mijn vrouw zijn we in de negentiende eeuw aanbeland. Het 'echte' archiefonderzoek vangt aan. Om redenen van bereikbaarheid eerst in het Algemeen Rijksarchief (ARA), dat tevens dient als provinciaal archief van Zuid-Holland, want het gaat vooral om Rotterdammers.

De tienjarenklappers geven snel een globaal overzicht van veel negentiende-eeuwse voorouders, hun geboorte, trouwen en overlijden. Met de daaraan verbonden beperkingen, want wie - toen nog - na 1902 is overleden vind je daarin niet. En ook overigens is het raadplegen van tienjarentafels goed voor een eerste overzicht, maar je moet toch altijd de akten zelf ook inzien. Eerstens, omdat de datum van de akte zelden dezelfde is als die van de geboorte of het overlijden. Maar ook, omdat akten soms meer details geven dan uit de klapper kan blijken.

Exceptioneel oud.

Omdat de Rotterdamse akten niet in het ARA beschikbaar zijn, speelt het vervolg zich af in het Gemeente-archief van Rotterdam (GAR). Bij een van de bezoeken aldaar vinden we gegevens van een interessante vrouw, betovergrootmoeder van mijn echtgenote. Een akte¹ uit 1912 (nog niet geklapperd, dus een welkome vondst !) meldt het overlijden op 4 februari van dat jaar op het adres Crooswijksestraat 95 B te Rotterdam van Adriana Pieterella Visser, weduwe van Pieter van Vliet en dochter van Adrianus Visser en Pieterella Kraal. Leeftijd 94 jaar; ze moet dus geboren zijn omstreeks 1818. Wel erg oud geworden dus voor die tijd! Daarover rijzen meer twijfels. Uit de tienjarentafels blijkt dat haar ouders trouwden op 11.8.1824. De gedachte komt op dat zij die aangifte deden van haar overlijden - een lijkbezorger en een scheepsroeier, beiden geen familie - haar leeftijd wat zullen hebben overschat. Dat komt bij hoogbejaarden wel meer voor. Ik maak een aantekening op het afschrift van de akte bij de leeftijd. 'misschien wat overschat'.

Drukke vroedvrouw.

Waarom was Adriana - ze zullen haar in Rotterdam ongetwijfeld Jaan hebben genoemd, net als later haar kleindochter - nu zo interessant ? Uit de geboorteakten van haar kleinkinderen bleek, dat ze vroedvrouw was van beroep. In de periode tussen 1870 en 1890 deed ze veel bevallingen, waaronder die van ten minste drie van haar zeven kleinkinderen. Uit enkele steekproeven uit de geboorte-aangiften in die jaren blijken er twee tot vijf per week te zijn, waarbij ze in functie is opgetreden. Ook van enkele andere vroedvrouwen² (en een enkele vroedmeester) vallen met een dergelijke frequentie aangiften te noteren. Op grond daarvan mag worden aangenomen dat een vroedvrouw gemiddeld zo'n drie bevallingen per week deed en misschien nog wel meer omdat bij door de vader gedane aangiften natuurlijk niet blijkt wie de bevalling heeft begeleid. Het totale aantal geboorte-aangiften bij de Burgerlijke Stand te Rotterdam varieerde van 90 tot 120 per week in die jaren, waaruit het belang van de vroedvrouw mag worden afgeleid.

- inderdaad van 11.8.1824 - in handen.³ En nu volgt een verrassing. We volgen de inhoud van de akte.

De bruidegom is Adrianus Visser, geboren 26.7.1799 te Capelle aan den IJssel, van beroep wagenaar, wonende te Rotterdam, meerderjarige zoon van Pieter Visser alhier en Adriana Stolk, reeds overleden.

De bruid is Pieterella Kraai, geboren 1.4.1799 te Rotterdam, meerderjarige dochter van Anthonie Kraai en Pieterella Schaap, beiden overleden.

Getuigen zijn Johannes Visser 34 jaar, broer van de bruidegom, Joseph Kelder, 25 jaar, schoenmaker, Hendrik Aptinius, 33 jaar, wantsnijder, en Jacob Koomen, 60 jaar, goudsmidsknecht.

En dan is er een opmerkelijke zin aan de akte toegevoegd, luidende: 'Zij verklaarden vader en moeder te zijn van drie kinderen, te weten Adriana Pieterella, geboren 10.10.1817, Hendrika, geboren 25.10.1820 en Pieterella, geboren 28.5.1823, in de geboorteregisters dezer stad aangetekend en welke kinderen zij mitsdien bij deze wettigen.' Waarvan akte, zeggen we dan. Weg zijn de twijfels over de leeftijd van de oudste dochter, diè ook zonder dat interessant genoeg was om haar even voor het - papieren - voetlicht te halen.

Geert Rozendal.

¹ GAR, 1912, nr. 578.

² w.o. haar dochter Christina Pieterella Schouten-van Vliet; in 1875 34 jaar

³ GAR, 1824, nr. 387.

EEN BRON IN DE VERENIGDE STATEN.

In 1995 las ik in het toen juist verschenen juli/augustusnummer van Gens Nostra dat ene mijnheer Houthuijse uit Arnhem in het blad 'Veluwse Geslachten' een genealogie had gepubliceerd betreffende ene Jan Schoep, alias Schoop, die in 1766 in Heerde getrouwd was met Petertje Tijmens.

Ik vroeg mij af of deze Jan en dit Petertje iets te maken zouden kunnen hebben met de Jan Schoep die in 1780 in Groeningen geboren zou zijn, in 1805 met Teunisje Luttikhuizen in Apeldoorn in ondertrouw ging, vervolgens in Beekbergen trouwde en op 26.4.1847 in Boxtel overleed. Hij was papiermaker. Laatstgenoemde Jan was een van de voorvaders van mijn vrouw en voor die tijd was het een zeer bereisd man, want Groningen en Boxtel lagen toen zeker een heel eind uit elkaar.

Ik heb mijnheer Houthuijse geschreven en jawel: de eerste Jan was de vader van de tweede en ik was weer een hele generatie verder. Er ontstond toen een zeer enthousiaste correspondentie tussen Arnhem en Eindhoven, temeer omdat ik niet geloofde dat met 'Groeningen' de hoofdstad van de gelijknamige provincie bedoeld was.

Er was immers ook in Groeningen in de buurt van Venray en er bestond een vlek Groenouwe, vlak bij Apeldoorn, vlak bij de papierfabriek Coldenhove. Toen kwamen

Er was immers ook in Groeningen in de buurt van Venray en er bestond een vlek Groenouwe, vlak bij Apeldoorn, vlak bij de papierfabriek Coldenhove. Toen kwamen we via, via, via terecht bij ene mijnheer Grijpstra in Groningen, die voor mij uit het doopboek van de Martinikerk in Groningen een kopie maakte van de doopinschrijving van: 'Jan S.V. Jannes Schoop en Pietertje Tiemens E.L. In de Papier Moole'.

Natuurlijk stuurde ik een kopie naar mijn Arnhemse vriend, waarvan ik toen nog niet wist dat hij correspondeerde met Bob Schoep in Denver USA.

Een paar weken later stopte de post bij mij een grote brief in de bus, afkomstig van die Bob, van wie ik nog nooit had gehoord.

Nu wel. Bob heeft als hobby genealogie, maar niet zo flauw. Toen hij daar een paar jaar geleden mee begon heeft hij op een of andere manier alle Nederlandse telefoongidsen bij elkaar gevonden en iedereen die daar in voor kwam met de naam 'Schoep' heeft hij een brief geschreven om informatie. Hij begon te schrijven naar Nederlandse archieven en inmiddels heeft hij op zijn computer ongeveer 3500 Schoepen aan elkaar geknoopt. Plus alle aanhang. Met zijn eerste brief stuurde hij gelijk een overzicht mee waarin mijn vrouw en ik ook reeds voor kwamen. Daarbij was dan ook het verzoek om eventuele fouten en foutjes te corrigeren.

Toen ik Bob per E-mail de ontvangst van zijn brief bevestigde werd hij helemaal laaiend enthousiast en sinds januari j.l. gaan er elke week elektronische brieven in beide richtingen over de oceaan.

Hij heeft inmiddels zo veel informatie over ons kleine Schoep-familietakje gestuurd dat ik het nauwelijks kan verwerken in mijn bestanden.

Gelukkig is de lijn nu even onderbroken in verband met de trouwerij van zijn dochter. Ik kan nu even tot rust komen.

En toen later bleek dat er via een hele andere familietak - de papiermakers 'Capel' - ook nog een ander relatie bestond tussen de voorouders van mevrouw Houthuijse uit Arnhem en mijn eigen vrouw, ja, toen werd het natuurlijk helemaal interessant.

Er is inmiddels een soort driehoeksverband 'Arnhem - Denver - Eindhoven' ontstaan en wie weet kunnen we dat nog uitbreiden.

C.J.H. de Ruijter.

METAMORFOSEN VAN NAAM.

Voor genealogen is het geen onbekend verschijnsel, dat eigennamen in -vooral oudere- bronnen verschillende gedaanten kunnen aannemen. Over de oorzaken daarvan kan men interessante theorieën ten beste geven, zekerheid verschaffen die niet. Een frappant voorbeeld ervan is te vinden in de stamreeks van Rookje Spierdijk Wulffe. Zij is vermeld in de moederslijn van mijn kleindochter Kim van Leuken, gepubliceerd in het Mededelingenblad van onze afdeling, jaargang 4; no 4.

Coenraad Wilfla, herkomst onbekend, begraven 16.5.1785.

Deze stamreeks begint met Coenraad Wilfla, die op 18.6.1746 bij de Schepenbank te Utrecht zijn huwelijk laat inschrijven ten overstaan van de schepenen Van Asch van Wijck en Van Roijen. Hij huwt dan met Jacoba Brand, 'jongedochter in de Bergh straet' te Utrecht.¹ Hij is soldaat in het Regiment Nationalen Bosc de la Calmette no. 8, bestaand sedert 1725, en in 1746 onder commando van de Generaal Praetorius. Het Regiment is in 1746 in Utrecht gelegerd en trekt dooreengenomen eens per twee jaar naar een andere standplaats.²

Coenraad trok waarschijnlijk niet met de troepen mee, want zijn vrouw krijgt in de periode 1747-1756 zes kinderen die onder zijn naam gedoopt worden in de Evangelisch Lutherse kerk in Utrecht. Nou ja, onder zijn naam? Dat varieert van Wilflee en Wulfele tot Wulfeling. Van deze zes bereiken er twee de volwassen leeftijd. De anderen worden begraven op het Jacobikerkhof. In de begraafregisters verschijnen daarbij twee nieuwe naamsvarianten: Wulffeling en Wulverigh. De familie woont 'buiten de Weerdpoort in de Lauwereg't'.

Coenraad wordt begraven met de achternaam Wulvere op 16.5.1785, 'nalatende zijn vrouw en twee mondige kinderen'. Jacoba Brand vindt haar laatste rustplaats op het Jacobikerkhof op 17.4.1790.³ De stamreeks vervolgt met hun jongste kind, dat wordt gedoopt als Jacobus Wilflee.

Jacobus Wilflee, gedoopt 25.12.1756, overleden 4.9.1812.

Hij huwt te Utrecht als Jacobus Wuifele op 19.3.1778 in de Nederduits Gereformeerde Jacobikerk met Maria Kemps. Ze gaan wonen -evenals zijn ouders- in de Lauwereg't. Ze krijgen zes kinderen; de eerste al heel snel, in mei 1778, de laatste in 1790.

De (NG) doopregisters vermelden de familienaam overeenkomstig de trouwinschrijving van de vader, 6 behalve bij de jongste die als Wulveling staat genoteerd. Vier van deze kinderen sterven jong, waarvan drie in 1790 en 1791. In dat jaar overlijdt ook hun moeder. Maria wordt begraven op het Jacobikerkhof op 24.10.1791 'nalatend haar man en twee onmondige kinderen'.⁷

Jacobus hertrouwt op 7.11.1797 in de (NG) Catharijnekkerk met Cornelia van Bommel, dochter van Joost van Bommel en Dirkje Quint, gedoopt op 20.9.1767 (NG, Jacobikerk)⁹. Jacobus is kleermaker; na zijn overlijden voorziet Cornelia in haar onderhoud als breister. Zij overlijdt op 16.12.1850 te Utrecht. Hun zeven kinderen worden geboren in de periode 1798-1810 en in het (NG) doopregister wederom onder verschillende namen vermeld: Wulfeling, Wulffelen, Wulffele en Wulfele. Het vijfde kind wordt gedoopt op 17.11.1805 in de Jacobikerk onder de naam Dirk Johannes Wulffele.¹⁰

Dirk Johannes Wuiffelee, geboren 14.11.1805, overleden 4.10.1836.

Op 22.2.1826 treedt hij in het huwelijk met Wifemina van Luyn, dochter van Johannes van Luyn en Alberta van Eck, gedoopt 11.9.1803 in de Jacobikerk'. Aan hun huwelijksacte wordt speciaal toegevoegd: 'en verklaarden ons de ondergenoemde getuigen wel te weten, dat de namen van Wulffelee en Wulfele in de annexen voorkomende op dezelfde persoon betrekking hebben'.¹² Dirk Johannes is kleermaker. Hij overlijdt jong te Utrecht. Zijn zoon Dirk Johannes wordt bij zijn geboorte bij de Burgerlijke Stand ingeschreven als Wulffele (dus toch weer anders dan zijn vader !) Deze verhuist met zijn moeder naar Rotterdam, waar zij overlijdt in de Warmoezierstraat op 10.4.1885.¹³

Dirk Johannes Wulffele, geboren 15.10.1826, overleden 3.11.1892.

Dirk Johannes Jr. trouwt te Rotterdam op 15.8.1849 met Magdalena van den Berg, dochter van Joris van den Berg en Clara Verzijl, geboren 20.1.1829 te Rotterdam. Hij is, evenals zijn vader, kleermaker van beroep. Het gezin woont aan de Goudschestraat. Magdalena overleeft haar man ruim 10 jaar. Zij overlijdt op 4.9.1903 aan de Bergweg te Rotterdam. Hun acht kinderen, geboren in de periode 1850-1874, worden bij de Burgerlijke Stand ingeschreven met dezelfde achternaam als hun vader. In het Bevolkingsregister staat de oudste echter geregistreerd als Wilhelmina Wulffelee ! Hun zesde kind is Johannes Bertus, de volgende in de stamreeks.

Johannes Bertus Wuiffele, geboren 7.9.1867, overleden 20.2.1945.

Deze huwt te Rotterdam op 27.12.1895 met Catharina Barendina Spierdijk Ritmeester, dochter van Jacob Spierdijk Ritmeester en Jacoba Christen, geboren 18 jan. 1870 te Delfshaven. Hij is los werkman. Beiden overlijden in de tweede wereldoorlog. Ze krijgen in de jaren 1896 - 1911 acht kinderen, waarvan de Burgerlijke Stand alle achternamen goed spelt. De vierde daarvan is de in het begin van dit stukje genoemde Rookje Spierdijk Wulffele, geboren 11.11.1901.

Het zal geen verbazing wekken, dat de voortdurende gedaanteveranderingen van de achternaam op familie bijeenkomsten tot hilariteit en verwondering, ja, zelfs ongeloof, aanleiding geven en vele vragen oproepen. Mijn antwoord op die vragen kan dan niet veel anders zijn dan: het staat zo in de bronnen !

Geert Rozendal

1. GAU, inv. nr. 407.8.
2. ARA, H. Ringoir, Vredesgarnizoenen van 1715 tot 1795.
3. GAU, Momboirregister nrs. 134, 135 en 138.
4. GAU, Doopboek Evang.-Luth. Gem. nr. 3 1.
5. GAU, Trouwboek Ned. Ger. Kerk nr. 105.

- 6. GAU, Doopboek Ned. Ger. Kerk nr. 16 en 17.
- 7. GAU, Momboirregister nrs. 138 en 139.
- 8. GAU, Trouwboek Ned. Ger. Kerk nr. 106.
- 9. GAU, Doopboek Ned. Ger. Kerk nr. 15.
- 10. GAU, Doopboek Ned. Ger. Kerk nr. 18 en 19.
- 11. GAU, Doopboek Ned. Ger. Kerk nr. 19.
- 12. GAU, BS 1-826, akte no. 46.
- 13. GAR, BS, evenals alle volgende gegevens.
- ARA = Algemeen Rijksarchief, Den Haag.
- GAR = Gemeentearchief Rotterdam, Rotterdam.
- GAU = Gemeentearchief Utrecht, Utrecht.

GEMEENTE ARCHIEF THOLEN LASONDER MV NV 5758/19

Pro Justia,

Compareerde voor schout en scheepenen der hooge heerlijkheid van Scherpenisse naege-
noemd, Eva Dils gezwore vroetvrouw woonende tot Poortvliet dogthans alhier pre-
sent, ende Caetie Sloodmaker en Caetie Lambart beide scheepene vrouwen alhier
dewelke verclaarde, ter requisitie van den wel E(dele) gestr(enge) heer Willem de
Jonge van Ellemeet drossaart van Meertensdijk en Scherpenisse, R: O: waar en waar-
agtig te zijn dat sij comparanten geroepen zijnde geweest ten huise van Huibregt
schrijver alhier alwaar desselfes dochter met naeme Lisabet Schrijver voor dienstmeijd
gewoond hebbende tot Primo mejie laatsleeden bij Cornelis Bolier op Strienham en
van daar met den eersten mej voor(schreven) is coomen woonen bij Wouter van As
onder Westerkerke en voorlaatste aldaar bij Cornelis Schrijver vanwaar thuijs gecoom-
en zijnde bij haar voor s(chreven) vader alhier berugt zijnde oplaatste maandag den
13den dezer savonts omtrent seeven uren is geleege van een soon in baerends nood
heeft verklaart dat dezelve vrugt en van het kind dat sij baeren zou de vaeder was
Pieter van de Werff jongknecht woonende bij zijn moeder op Strien, voor
item dat de comparanten aldaar ten selve huisen hadden bevonden Jannetie Schrijver
meededogter van genoemde Huijbregt Schrijver gewoont hebbende bij Jacob Bolier
Landman wonende onder Poortvliet en mede soodaenigh ten selven huise van haar
voors(chreven) vader thuijs gecoomen dats deselve op de 31en passato aldaar was
verlost van een dogtertien sonder dat er iemand bij of preesent is geweest, de compa-
ranten aan haar wel gevraagd hebbende naer zijnde de vader van dat kind, dog dewelke
geen benoeming van vader begeerde te doen of gedaan heeft. eijndigende sij depo-
nenten hier meede haar gegeven verklaringe geevende voor reedenen van wetenschap
als in de tecxt, als alle t selve nog in goede en versche memorien zijnde bereijt des
noods met eede te sterken. Aldus gepasseert ter secretarie van Scherpenisse den 18en
novemder 1780 Preesent alhier Lindert Suurlant en Willem de Gruisen scheepenen.

mij bekent Willem de Gruisen

ingezonden door dhr. H. Hoogmoed

NICOLAAS HENNEMAN

In ieders leven treden breekpunten op: gebeurtenissen waar je later aan terugdenkt als het begin of het einde van iets, een voornemen, een kwaal, een relatie of - zoals in dit geval - een hobby.

Nicolaas Henneman in 1860

Ik zal zo'n jaar of zes, zeven geweest zijn toen ik mijn grootmoeder hoorde vertellen over een oom van mijn overleden grootvader, Die oom was naar Engeland gegaan en niemand van de familie had ooit meer van hem gehoord. Dat was iets voor een jongen van 7 jaar: een oom in Engeland; kon je lekker over opscheppen, want geen van je vriendjes had zoiets.

Altijd nog heb ik de idee, dat juist deze uitspraak het begin is geweest van mijn belangstelling voor het voorgeslacht. Zoals verteld in Gens Nostra van december 1996 heeft deze grootmoeder daar later ook nog in belangrijke mate toe bijgedragen.

In 1949 begon ik met stamboomonderzoek, op 15 februari om precies te zijn, een vrije dag tussen twee betrekkingen. Mijn vader had wel eens verteld dat wij uit Delft kwamen. Dus toog ik naar Delft om mijn voorvader te vinden. Ik had de naam van mijn overgrootvader en zou daar wel horen wanneer hij geboren was. Niet dus. De archivaris, Geselschap heette hij, bediende mij in hoogsteigen persoon, waarschijnlijk omdat hij geen personeel had. In een kaartenbakje zaten genoeg Van der Helmen, maar geen Leendert. De heer Geselschap gaf mij een paar tips hoe te beginnen en ik ging huiswaarts.

1970 had ik al heel wat gevonden, ook de geboortedatum van mijn overgrootvader, toen een collega -wetend dat fotograferen ook mijn hobby was- een stel oude fototijdschriften op mijn bureau dropte. Ik nam ze mee naar huis en gaf ze een goed plaatsje in mijn donkere kamer. Voorlopig had ik geen tijd. Toen mijn vrouw met de schoonmaak begon, dreigde ze die bladen aan 'Oud Papier' mee te geven. Toen had ik opeens wel tijd! En zie, daar las ik plotseling mijn moeder's naam Henneman in kapitalen boven een artikel. Het artikel (Foto, mei 1967) vertelde over een zekere Nicolaas Henneman die een actief aandeel had gehad in de uitvinding van de fotografie door William Henri Fox Talbot. Deze Fox Talbot (1800-1877) een universele geest die naam gemaakt heeft als archeoloog, ontcijferaar van het spijkerschrift, ontdekkingsreiziger, wis-, natuur- en scheikundige, staat tevens te boek als uitvinder van de fotografie, een eer welke hij deelt met Daguerre. Ongeveer gelijktijdig -er was een verschil van slechts twee weken- hebben de beide heren hun uitvinding wereldkundig gemaakt. Daarbij dient opgemerkt te worden dat Fox Talbot direct met negatieven begon en Daguerre telkens slechts één positief had.

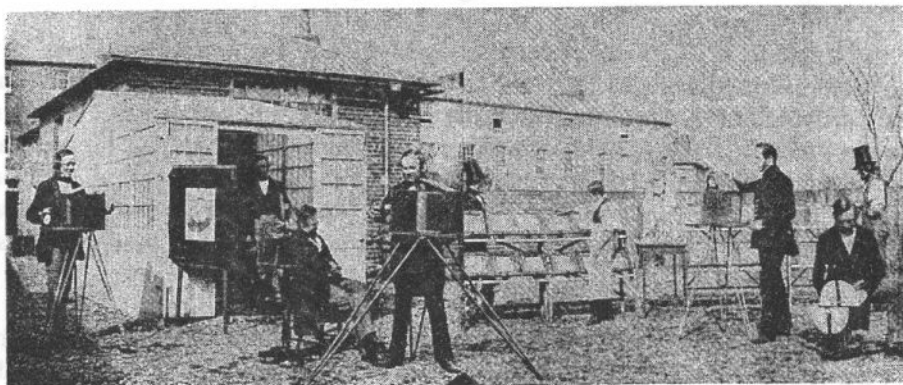
Een telefoontje met mijn moeder verschaftte mij zekerheid: de geëmigreerde oom heette inderdaad Klaas of tewel Nicolaas.

Mijn belangstelling was gewekt en ik ging op onderzoek uit. Nicolaas, geboren op 8.11.1813, bleek de zoon van de dorpsveldwachter van Heemskerk te zijn geweest. Vaak kwam de adel daar jagen en Klaas bevond zich dan onder de drijvers. Hij werd opgemerkt door

jonkheer Boreel, destijds de Nederlandse gezant in Lissabon. Deze nam hem in dienst als zijn huisknecht. Onderzoek bij 'Buitenlandse Zaken' en bij het Haagse Gemeentearchief, bracht aan het licht dat Jhr. Boreel weliswaar in Lissabon woonde, maar een pied-à-terre had in Den Haag. Hij was gehuwd met een Portugese, die luisterde naar de schone naam van Maria Joanna de Lemos Willoughby da Silvera. Alleen al om zo'n naam zou je een complete stamboom willen opzetten.

Dit alles speelde zich af tussen 1827 en 1835.

Zo werd er in die allereerste jaren gefotografeerd: in de open lucht. Deze foto is in 1844 genomen op het dak van het huis in Reading.

Derde van rechts is Nicolaas Henneman

Edison heeft ergens gezegd dat uitvinden 99% zweetdruppels en 1% geluk is. Met de genealogie is het niet anders. Ik liep in 1975 over het Rapenburg in Leiden en passeerde het Rijksprentenkabinet, waarin ook het Nederlandse fotomuseum is ondergebracht. In een impuls belde ik aan en hoewel het museum op dat tijdstip voor het publiek gesloten was, bleek de naam Nicolaas Henneman een sleutel te zijn die paste op alle deuren. Veel gegevens omtrent mijn oudoom had men niet, belangstelling zoveel te meer en rijen boeken over de wiegetijd van de fotografie. In bijna alle boeken dook de naam van Henneman op als een pionier van de fotografie. Zo kwam ik er b.v. achter dat hij destijds de eerste fotostudio in Londen opende in de prestigieuze Regent Street en dat hij in 1847 benoemd werd tot 'Photographer-on-Paper of Her Majesty the Queen' (Victoria) en daarmee de eerste hofphotograaf ter wereld.

Datzelfde jaar ging ik met mijn zoon naar Londen om in het Museum of Science aldaar nader onderzoek te doen. Een assistente van de afdeling fotografie hielp mij met het opzoeken van foto's door Nicolaas gemaakt. Toen ik op haar desbetreffende vraag voor het gemak antwoordde dat hij mijn overgrootvader was, ging direct haar baas roepen! Het bleek dat men daar - evenals in Leiden wel veel interesse in Nicolaas had, maar weinig feiten kende. De conservator vroeg mij honderduit. Ik zag me gedwongen toe te geven dat hij niet mijn overgrootvader was, doch slechts een verre oudoom.

De conservator maakte mij opmerkzaam op een speciaal museum van Fox Talbot (en Nicolaas Henneman, naar ik hoopte) in Lacock bij Bath. Toen wij ons daar vervoegden, ontspan zich hetzelfde ceremonieel: een zeer geïnteresseerde conservator die alle tijd voor ons nam. Het museum is gehuisvest in de vroegere, nu verbouwde stallen van Lacock Abbey, het landgoed van de familie Talbot. Jammer genoeg was Lady Matilda Talbot niet aanwezig vertelde de conservator, zij was op jacht. Toen wij het schitteren-

de landgoed bezichtigden. hoorde ik plotseling een stem achter mij: 'Are you Mr. Henneman'? Het bleek dat Lady Matilda bij haar terugkeer door de conservator verwittigd was en nu wel eens met de achterkleinzoon van 'Nicholas' wilde kennis maken. Ik moest haar teleurstellen, ik was slechts een verre achterneef. Toch werd dit ook door haar begrepen als een relatie overgrootvader/achterkleinzoon. Zij nam ons mee in het kasteel en toonde ons alle interessante plekjes zoals de kamer van Nicolaas en het glas-in-lood raam dat het onderwerp van de allereerste foto was geweest. Hoe leuk is het als je dan merkt dat de herinnering aan zo'n man na 140 jaar nog voortleeft.

Sindsdien heb ik tientallen contacten gehad met mensen die nog meer wisten of die van mij nog meer wilden weten, zoals met die redacteur van een Amerikaans fotohistorisch tijdschrift, die twee afleveringen aan mijn oudoom wijdde.

Ik ben er achter gekomen dat Nicolaas een door William Henri Fox Talbot zeer gewaardeerde kracht was. Oorspronkelijk kwam hij in dienst als huisknecht, maar toen bleek dat hij een zeldzame aanleg voor scheikunde had, werd hij ingeschakeld als eerste assistent. Fox Talbot kocht voor hem een huis in Reading bij Londen, waar hij alle mogelijke proeven nam op allerlei soorten papier. Als buitenlander die heel wat chemicaliën en de meest uiteenlopende papiersoorten kocht en niemand in zijn huis toeliet, liep hij in de gaten en men verdacht hem zelfs van valsemunterij. Hij heeft een zeer belangrijk aandeel gehad in de uitvinding van de fotografie, hetgeen ook moge blijken uit het vorstelijk(salaris dat Talbot hem betaalde: £ 37,10.- (f 150 per maand in gulden van 1845)!

Ik heb in de loop van de tijd zeer vele gegevens verzameld: boeken, krantenknipsels, advertenties door Henneman in The Times geplaatst, de catalogus van een foto-expositie gehouden rond 1855 in Amsterdam, foto's door Nicolaas gemaakt en vooral feiten en steeds weer kwam een onverklaarbaar toeval mij te hulp. Ook ben ik in het bezit gekomen van een facsimile-uitgave van het eerste met ingeplakte foto's geïllustreerde boek uit 1844, The Pencil of Nature. De meeste foto's waren van de hand van Henneman.

Twee jaar geleden werd ik benaderd door een studente Kunstgeschiedenis van de Universiteit van Leiden. Zij had over mijn verzameling gehoord en wilde haar doctoraalscriptie wijden aan de figuur van Nicolaas Henneman. Wij hebben lange gesprekken gevoerd en ik heb haar veel gegevens kunnen verschaffen. Kort geleden ontving ik de scriptie: een boekwerk van maar liefst 350 pagina's, een ware encyclopedie over mijn oudoom, die geboren werd als zoon van een dorpsveldwachter. Nicolaas Henneman overleed op 18.1.1898. Jammer genoeg leven er geen afstammelingen van Nicolaas meer. Hij was twee maal getrouwd en had drie zoons, doch deze zijn allen jong overleden.

P.A.M. van der Helm

ONVERWACHTTE BRONNEN

Van onze voorouders zijn er naast hun naam, datum van geboorte, huwelijk en overlijden, hun beroep soms ook concrete zaken terug te vinden. Het gaat hierbij bv om woningen, schilderijen en foto's; bronnen van kennis, die min of meer onverwacht te voorschijn komen.

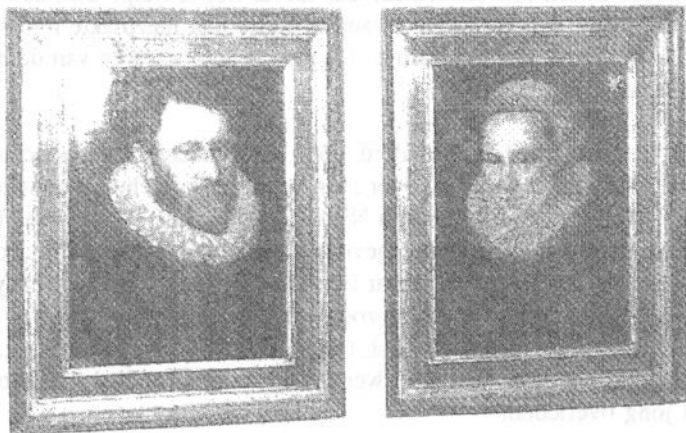
SCHILDERIJEN MET MIJN VOORoudERS

Een aantal van mijn voorouders behoorde tot de vroedschap van een stad. In die kringen liet men zich destijds portretteren. Rondkijkend in een museum of in het stadhuis van zo'n stad vond ik dan ook verscheidene schilderijen met een portret van een van mijn voorouders; meest uit de 17de eeuw.

Ook in boekwerken trof ik afbeeldingen aan van schilderijen met mijn voorouders; evenzo vond ik deze bij het Iconografisch Bureau.

In 1641 schilderde Rembrandt van Rijn mijn voormoeder Agatha Bas; eveneens haar echtgenoot Nicolaas van Bambeeck, thans in het Koninklijk Museum van Schone Kunsten te Brussel. Het schilderij met Agatha Bas is in het bezit van koningin Elisabeth II en hangt in Buckingham Palace.

Het leek mij onmogelijk dat te zien te krijgen, maar tijdens de Rembrandt tentoonstelling van 1991 in het Rijksmuseum zag ik beide voorouders naast elkaar; beide schilderijen zijn tot 1809 in het bezit gebleven van nakomelingen en toen in handen gekomen van een Zuid-Nederlander en van daar is het schilderij van Agatha in 1819 verkocht aan George III van Engeland. Na bijna 2 eeuwen waren de echtelieden -althans hun portretten- tijdelijk dus weer verenigd. In het Amsterdamsch Historisch Museum kan ik te samen 3 generaties van mijn voorvaders Bas terugzien: een dubbelportret van Jacobus Bas en echtgenote Margriet Codde Pietersdr van de hand van A. Th. Key (1586).

Jacob Bas Claesz en Margriet Codde Pieterdr

Daarnaast van Dirck van Santvoort (1634/35) een familiegroep met Dirck Bas Jacobszn en echtgenote Margaretha Snoeck met hun kinderen waaronder de reeds vermelde Agatha.

In dit museum bevindt zich nog een schuttersstuk van Govert Flinck (1648) met in het midden burgemeester-kapitein Joan Huydecoper, ook een mijner voorvaderen. Vlak er tegenover vind je dezelfde Joan als overman van het voetbooggilde Sint Joris door Bartholomeus van der Helst (1656). De op het schilderij afgebeelde drinkhoren bevindt zich nog in het museum.

Dezelfde Van der Helst portretteerde in 1660 Joan's zoon en naamgenoot, eveneens burgemeester en diens vrouw Sophia Coymans*. Dit schilderij trof ik tijdens een bezichtiging aan in het Paleis op de Dam.

Het museum Boymans van Beuningen heeft in eigendom een portret van Aletta Trip Adriaensdr, dat in 1639 door Rembrandt geschilderd is. Omdat dit schilderij niet geëxposeerd wordt, moet ik mij met reproducties tevreden stellen.

Tenslotte kan ik nog in Middelburg en Delft naar voorouders op schilderijen gaan kijken: in het Prinsenhof te Delft op een schutterstuk van Jacob Willemsen Delff (1592) staan Cornelis Adriaensz Boogaert en Paulus Cornelisz van Beresteijn te kijk. Deze Paulus trof ik ook geconterfeit aan in de Keukenhof, tesamen met zijn echtgenote Volckera Knobbert Nicolaï, tijdens een schilderijtentoonstelling van tulpen en personen uit de Gouden Eeuw; in het bijzonder fraaie stadhuis te Middelburg is Johan van der Stringe afgebeeld op de 'Schutterij Sint Sebastiaan' van Cornelis Jonson van Ceulen (1650). Het vinden van de juiste persoon op dit schilderij was niet zo simpel.

Er zitten vijf heeren rond een tafel met een opengeslagen boek. In een beschrijving erover las ik, dat er vijf namen onder elkaar in staan, waarvan de 2de naam Johan van der Stringe. Daar de meest rechtse persoon (via een ander schilderij) bekend is en als eerste in het boek wordt genoemd leek het plausibel, dat Joan dan de 2de van rechts is. Maar kort geleden vond ik in het Iconografisch bureau een copy van een schilderij van Johan. Hij lijkt met zijn donkere uiterlijk, zwarte haren, snor en korte baard sprekend op de derde persoon, die aan tafel zit.

WONINGEN VAN VOOROUDERS

Op zoek naar een voorvaderlijke woning in Zwolle speelde het toeval mij parten. Van de lunch voorafgaande aan onderzoek in het archief werd genoten in een Chinees restaurant. Zwolle is al rond 1400 de woonplaats van een familie Van Sonsbeeck. Jan 'de Olde' van Sonsbeeck werd 106 jaar. Met zijn vrouw Aleyt ten Zeyle Arendsdr had hij 15 kinderen. Hij was drapenier in 'de Gouden Hoorn'. Ik had een foto van een schilderij met deze familie. Mijn bezoek aan het archief leverde het huidige adres: Melkmarkt 8. En zo kwam ik terug bij het Chinese restaurant, waar ik eerder al had geluncht.

De familielijn van Elfride Rosalie van Reijn
(de vetgedrukte namen van de personen worden in de tekst besproken.)

Bij een bezoek aan Amsterdam kan ik niet alleen genieten van portretten van voorouders, maar door een wandeling langs de grachten kom ik langs woningen, waarin zij leefden. Aan de Keizersgracht tegenover de Westerkerk op no 177 liet Balthasar Coymans in 1624 zijn woning bouwen door Jacob van Kampen. En van Nicolaas van Bambeeck vond ik aan de Kloveniersburgwal op no 77 zijn woning 'de Ster'; in 1650 voor hem door Philip Vingboons gebouwd.

De buitenplaats 'Goudenstein' aan de Vecht is in 1639 eveneens gebouwd door Philip Vingboons en wel voor Joan Huydecoper (de oude) als Heer van Maarseveen.

Het vroegere Verenigingscentrum van de NGV te Naarden, Cattenhagestraat 8, diende in de 17de eeuw als patriciërswooning voor François Heshuysen. Tevens had hij daar zijn postkoetsenbedrijf gevestigd, dat tot ver in Duitsland zijn diensten leverde. Het heeft nog een tijd als weeshuis dienst gedaan; nu is het een museum, met daarin no het kacheltje, waaraan de wachtende passagiers zich warmden.

Dat ik nog ooit iets te zien zou krijgen van het interieur van de 19de eeuwse woning van Jacobus Leonardus Mersen Senn van Basel, een pand naast Paleis Noordeinde, had ik niet gedacht. Maar een t.v. reportage over de verbouwing van dit pand tot woning van prins Willem-Alexander gunde mij onverwacht een blik in dit voorvaderlijk pand. In Middelburg zocht ik in de Breestraat naar 'Huis Frankfort am Main'; de naam staat ook nu nog op het huis op no 23. De tweeling Johan en Janneke van der Stringe werd daar geboren op 6.5.1598. In Bergen op Zoom staat nog het 'Swaenken' tegenover de Engelse straat aan de Gasthuisstraat. Hier was voorvader Willem Frans brouwer in 1578.

GRAVEN VAN VOORoudERS

In de Pieterskerk te Leiden vond ik de sterfdatum van 2 voorouders op een grafzerk. De tekst ervan luidt:

'Hier leijt begraven mr Gerrit Amelissoo, ambachtsheer van Hoogeveen.

In zijn leven Raet ende Pensionaris der Stat Leyden;

starf den VII novembris anno MDLXXX

ende Aefgen Aelbrechtsdr van Qackenbosche zijn huisvrouw

starf den XIII desembris MDCVIII'.

Het vinden van een schilderij met een afbeelding van een voorouder ervaar ik als een kennismaking met personen, die je al eerder en soms al jaren alleen van naam kende. De vriendelijkheid en rust, die van hen uitgaat schept een soort vertrouwelijkheid. Kleding en soms sieraden getuigen van een verfijnde smaak. In de 16de eeuw hadden de heren kort haar, meestal met snor en korte baard. De haardracht van de dames ging meestal geheel schuil onder een kapje. Zowel dames als heren droegen een grote, ronde, geplooid kraag; altijd wit van kleur.

In de 17de eeuw kwam er een zekere zwierigheid in de verschijning; heren hadden lang golvend haar; waren in het zwart gekleed met Richelieu kraag. Dames droegen opgestoken, soms ook loshangend haar; hun kleding in bezonken kleuren met goud-draad en parels versierd. De prachtige kanten kragen en manchetten vallen het meest op, zowel bij de dames als bij de heren.

Ook de woningen hebben hun sfeer van vervlogen eeuwen, zeker in de voorgevel, nog weten te behouden. Solide, maar toch ook sierlijk is de indruk, die zij op mij maken.

De beide schilderijen met Agatha Bas laten een zeer herkenbare persoon zien. Zij heeft een smal gezichtje; rossig-blond krullend haar, een kleine mond en een lange rechte neus. Zij is resp. 24 en 31 jaar oud.

Over haar heeft dr Isabella H. van Eeghen een boekje geschreven uitgegeven in 1958: 'een Amsterdamse burgemeestersdochter van Rembrandt in Buckingham Palace'.

Het is toch wel heel bijzonder om zo kennis te maken met voorouder nr 3959 en je een concrete voorstelling van haar te kunnen maken, gebaseerd op de werkelijkheid.

E.R. Steinebach-van Reijn

" E.R. Steinebach-van Reijn: Frans Nicolaas Gerard Mersen Senn van Basel in: Gens Nostra 1996-nov.dec. (51-11/12)

" E.R. Steinebach-van Reijn: Moederslijn: Jacintha en Efride Steinebach in: Mededelingenblad: 1996-2 (juni)

" R.M.A. de Jong: Jeronimus Coymans, een dynamisch koopman in de 16de eeuw te Antwerpen in: Vlaamse Stam 33-5 (5.1997) blz 191 e.v.

BEDRIJFSKRANTEN, OOK EEN BRON

Niet alledaagse bronnen waaruit oud nieuws over familieleden kan worden gehaald zijn kranten of mededelingenbladen van bedrijven. Onze voorouders waren dikwijls zo lang werkzaam bij dezelfde baas of in hetzelfde bedrijf dat daar een jubileum werd gevierd, met of zonder foto's. Een voorbeeld daarvan is Philips, waar al in de twintiger jaren een bedrijfskrant bestond. Daarin werden ook jubilea van medewerkers vermeld. We vinden er vaders en grootvaders en ook vrouwelijk familieleden van veel Eindhovense ingezetenen. Een voorbeeld is de krant "In en Om de Philipsfabrieken" (later genoemd de Philipskoerier) uit 1938. Daarin staan veel foto's van jubilarissen en advertenties met dankbetuigingen. In bijgaand voorbeeld uit 1938 is dat te zien; de foto's zijn kopieën van microfiches, dus minder goed van kwaliteit. Toch is deze bron een mogelijkheid om foto's, gegevens over het beroep en ook dankbetuigingen bij diverse gelegenheden van voorouders te verzamelen. Daarom aanbevolen: genoemde bron bevindt zich op microfiches in de studiezaal van het Streekarchief Regio Eindhoven.

Tiny van Dooremolen.

HENDRIK HENDRIKS KARSTEN EN DE CONTRIBUTIE VAN DE VIJF DEELEN ZEEDIJKEN BUITENDIJKS VAN HET WATERSCHAP FRYSLÂN.

In 1990 kreeg ik van Foeke Karsten en Sjoukje de Vries te Bolsward het volgende te horen over hun voorvader:

'Paeke Douwe zijn (groot)vader woonde op 't Strand in Zurich, hij was boer en schoolmeester, had daar een boerderij en hij ging failliet als gevolg van de stormvloed van 4.2.1825'.

Het gaat daarbij om Hendrik Hendriks Karsten en Aafke Ynses zijn vrouw.

- I Hendrik Hendriksz Karsten x Hoorn 2.5.1773
Willemijntje van Wittenburg, dd Hoorn 6.11.1746
- II Hendrik Hendriks Karsten * Hoorn 3.5.1786
x Pingjum 8.3.1807 Aafke Ynses, * Pingjum 2.11.1786
- III Ynse Hendriks Karsten * Pingjum 7.1.1814
x Wonseradeel 8.5.1841 Antje Douwes de Vries, * Wijnaldum 27.11.1816
- IV Douwe Ynses Karsten * Cornwerd 24.3.1843
x Wonseradeel 11.5.1872 Wilhelmina Sjoerds Tjeerdema, * Zurich 19.7.1850
- V Jan Karsten * Pingjum 14.12.1882 x Hennaarderadeel 22.5.1915
Japken Wijnia * Lutkewierum 6.12.1889
- VI Foeke Karsten * Pingjum 25.1.1920 x Bolsward 12.8.1954
Sjoukje de Vries * Eestrum 18.6.1934.

Grootvader Hendrik Hendriks Karsten bezat een stuk greidland (grasland), wat hem tot boer maakt en bewoonde 'de Stenen Man', de herberg van Zurich, annex boerderij, later ook broodbakkerij, die hij op 4.2.1822 voor f 1500,- in eigendom verkregen had. Naast boer was hij dus ook kastelein. Later wordt hij nog vermeld als schoolmeester en barbier. In zijn eigen herberg wordt deze bij afslag op 13.6.1831 en definitief bij opbod op 18.6.1831 verkocht voor f 890,25 aan de Contributie van de Vijf Deelen Zeedijken Buitendijks van het Waterschap Fryslân; thans onderdeel van het waterschap Friesland. In de archieven van deze Contributie kan men vinden hoe Hendrik Hendrik Karsten verweven is met de Zeedijk. Zo staat hij voor buurtgenoten, als hen werken worden gegund aan de Zeedijk er borg voor bij de Contributie, dat het werk volgens de voorwaarden wordt afgeleverd. Hij is gevolmachtigde voor Pingjum van de Dijkge-deputeerden. Bij Zurich vinden we bij het standbeeld van 'de Stenen Man' (Caspar de Robles) in het dijkvak van Lauwersmeer tot Makkum de grens tussen Noord en Zuid. In de herberg is een aparte kamer voor de strandvoogd, die met het beheer is belast. Bij de dijschouw komen de Heeren van het waterschap in rijtuig naar de herberg en laten het zich goed smaken. In 1822 int Hendrik f 25,15 aan verteringen. Het vervoer van een wrak en de verhuur van een praam kost f 33,50. Hij levert voor f 15,75 aarde in 1824 en krijgt hiervoor incl. vervoer f 30,- in 1825.

Voor heijen en het vullen van 80 kisten wordt hem f 39,- uitbetaald. Hierbij is wegens onvoldoende vulling het bedrag voor 41 kisten in mindering gebracht. Hij wordt vermeld als heijbaas en aannemer van werken aan de dijk; ook na zijn vertrek uit de herberg. Hij laat zijn schapen weiden op de Zeedijk en huurt ook land op de slaperdijk en de landen van de Zuricher Oord. Gezien de verkoop van de herberg heeft dit alles toch niet genoeg opgeleverd; welke invloed de verzilting door de stormvloed van 1825 heeft gehad valt met deze gegevens niet uit te maken. Wel geeft dit ene archief een aardig beeld van de vele activiteiten alleen al in verband met de Zeedijk van Hendrik Hendriks Karsten. Hendrik vertrekt naar Makkum en is daar actief als barbier en wordt later ook vermeld als onderwijzer.

Op 3.7.1854 overlijdt hij te Makkum; Aafke Ynses volgt hem op 26.6.1860.

Frans van Heijningen;

Jon van Gestel.

STROPER MET STROPER VANGEN

Mijn moeder maakte mij nieuwsgierig toen ik haar hoorde vertellen over haar grootvader Pieter Joseph Schoenmakers, die in Venlo de functie van veldwachter vervulde en vanwege zijn grote voeten de "kloëntentraejer" (kluitentrapper) werd genoemd.

In het Gemeentearchief Venlo vond ik een uitgebreide correspondentie over de aanstelling van deze Pieter Joseph Schoenmakers tot veldwachter.¹

Pieter is geboren in Wijlre (L) op 13.7.1835 als zoon van veldwachter Jan Pieter Schoenmakers. Na zijn dienstplicht te hebben vervuld als milicien kanonnier bij het Limburgs Bonds Contingent, werkte hij in 1874 in Gulpen als akkermansknecht bij de heer J.M. Smeets, wethouder en tevens lid der Gedeputeerde Staten van Limburg.

Deze heer Smeets ontvangt een brief van de burgemeester van Venlo met het verzoek om inlichtingen te verstrekken over het gedrag en de geschiktheid van Pieter, die in Venlo gesolliciteerd heeft naar de functie van veldwachter. Zijn gedrag is volgens de heer Smeets zeer goed, beoordeling van zijn geschiktheid laat hij liever over aan de commissaris van politie te Venlo, die hem als proef een procesverbaal heeft laten schrijven en het dus wel zal weten.

Op 10.11.1874 stuurt de burgemeester van Venlo een voordracht ter benoeming van Pieter aan de Heer Commissaris des Konings in het Hertogdom Limburg te Maastricht.

Op 24.12.1874 is het antwoord van de Commissaris enigszins onthutsend, want het blijkt uit mededelingen van de Officier van Justitie, dat Pieter "bij herhaling wegens jagt-overtreding is bekeurd en eenmaal ten zake van zoodanige overtreding veroordeeld is geworden niet alleen, maar tevens wegens die overtreding **elf dagen** in de gevangenis doorgebracht heeft".

Als reactie hierop schrijft de commissaris van politie van Venlo, mede namens de burgemeester, dat e.e.a. bekend is en "in deze gemeente hebben wij iemand van nood-e, om bij den te verrichten velddienst, te gelijker tijd een waakzaam oog te houden op de jagt overtredingen. Iemand hiermede belast moet insgelijks kennis van het jagt veld hebben. Wij menen in Schoenmakers een geschikt persoon te hebben gevonden".

Blijkbaar zijn deze argumenten doorslaggevend geweest, want op 10.2.1875 wordt Pieter alsnog benoemd tot veldwachter.

Zijn functie groeide in 1888 uit tot marktmeester en keurmeester van het gemeentelijk slachthuis.²

- 1 Gemeentelijk archief Venlo 1851-1900; inv. nr 216:
Stukken aangaande benoeming en ontslag van veld- en boswachters
- 2 Jaarverslag van den toestand der gemeente Venlo over het jaar 1888:
Hfdst IV: Gemeente Politie

J.M. Bos

EEN BETREKKELIJK JONGE BRON

Het telefoonboek is een bekende bron voor het genealogisch onderzoek. Dank zij dit nuttige handwerk kunnen naamgenoten en mogelijke familieleden worden opgespoord en aangeschreven en kunnen sommige genealogieën zo met vooral jonge gegevens worden uitgebreid.

Een jongere bron die door de KPN wordt uitgegeven is het postcodeboek. Er zijn genealogen die de moed hebben ook dit boekwerk door te spitten op zoek naar hun naam. Hebben zij die gevonden, dan gaat er een briefje uit naar de betreffende gemeente. Dat kan dan gebeuren in de trant van (ik geef maar een willekeurig voorbeeld): "Mijn naam is Merkelbach en onlangs ontdekte ik dat er in uw gemeente een Merkelbachlaan bestaat. Zou u mij kunnen laten weten naar welke Merkelbach die laan genoemd is en wat mijn naamgenoot voor uw gemeente betekend heeft?". Meestal leidt zo'n verzoek tot een teleurstellend antwoord in de geest van: "Tot onze spijt moeten wij u laten weten, dat uw naamgenoot (1901-1961) niets bijzonders voor de gemeente heeft gedaan. Maar hij was architect en omdat zijn naam niet op die van andere straatnaamgevers leek was, is er in de bouwkundigenbuurt een laan naar hem genoemd". De genealoog zal daarna zelf in handboeken en naslagwerken verder moeten zoeken. Want de gemeente-ambtenaren hebben over het algemeen wel wat anders te doen dan biografietjes samen te stellen van de personen die in hun straatnamenbestand worden vermeld.

Een enkele keer kan het antwoord aan de genealoog wat interessanter zijn. Als meneer of mevrouw Van Lievendaal naar de oorsprong van de Lievendaalseweg informeert, kan worden geantwoord dat het hier een Strijps toponiem betreft, waarvan de oudste vermelding uit het jaar 1492 dateert. Maar of de familie van de betreffende genealoog uit dit oude deel van Strijp stamt, dat is daarmee natuurlijk niet gezegd. Ook hier zal de genealoog weer zelf nader onderzoek moeten doen.

Zelf heb ik het postcodeboek nog niet doorgenomen, maar ik vermoed dat de naam Spoorenberg maar een enkele keer vermeld zal zijn. In Nederwetten ligt sinds enkele jaren een Spoorenberghof, die genoemd is naar Hendrik Jan Spoorenberg die tussen 1815 en 1820 burgemeester van de gemeente Eckart en Nederwetten was. Erg veel bijzondere verdiensten zal Hendrik Jan niet voor zijn gemeente hebben gehad. Maar het is aardig dat het gemeentebestuur van Nuenen in een aantal straatnamen in Nederwetten een stukje van de lokale geschiedenis heeft willen vastleggen. In dit geval zegt men Spoorenberghof dan toch meer dan een Merkelbachlaan.

PATENTREGISTERS

Er waren vroeger heel wat meer zelfstandige ondernemers dan tegenwoordig. Die uit de vorige eeuw kunnen we dikwijls terugvinden in de zgn. patentregisters, waarin de belastingschuldige zakenlieden werden genoteerd. De patentbelasting - een belasting hoofdzakelijk op bedrijf of beroep - werd in 1806 ingevoerd en heeft bestaan tot 1893. Ofschoon de wettelijke bepalingen in de loop van de tijd herhaaldelijk zijn gewijzigd en sommige beroepsgroepen waren vrijgesteld, kunnen de registers ons dikwijls toch aardige informatie geven over het wel en wee van reeds lang verdwenen familiebedrijven. Als de registers tenminste zijn bewaard, want dat is lang niet altijd het geval.

In het laatste register van Eindhoven uit het belastingjaar 1891/1892 is bijvoorbeeld G.L.F. Philips ingeschreven "fabrikant van electrische gloeilampen". Het register meldt dat hij minder dan 21 werknemers in dienst had en dat in zijn fabriekje een stoommachine stond voor het aandrijven van twee dynamo's, een draaibank, een boormachine en een blaasmachine.

Maar in het register werden niet alleen de namen van fabrikanten, winkeliers en horeca-ondernemers genoteerd. Als een actieve horeca-ondernemer in het zaaltje achter zijn koffiehuis een muziekgezelschap, een toneelvereniging of een goochelaar lieten optreden was hij opnieuw een doelwit voor de fiscus. We krijgen uit het register dus ook een beeld van de ontspanningsmogelijkheden. Vooral de zaaltjes van het Eindhovens Mannenkoor en van harmonie Apollo's Lust waren bij de uitgaande Eindhovenaren populair.

In het Eindhovense register zijn ook niet-Eindhovenaren vermeld. Mensen als Karel Benner, Otto Mess en W. Crombach bijvoorbeeld kwamen van buiten de stad en stonden resp. met een stoommallemolen, een schiettent en een wassenbeeldenspel op de Eindhovense kermis.

Voor genealogen is natuurlijk vooral de eigen familie van belang. Mijn overgrootvader dreef op de Demer onder de firmanaam Wed. C. Spoorenberg & Zn een hoedenfabriek waar minder dan 14 werknemers in dienst waren en had daarnaast een winkel in hoeden en petten. Zijn neef C.J. Spoorenberg exploiteerde onder de firmanaam H. Spoorenberg Czn. op de Smalle Haven een zoutziederij. Daarin waren twee pannen gebouwd waarin het zout werd gekookt. Op de hoek van de Jan van Hooffstraat en de Rechtestraat woonde H.J. Spoorenberg, die onder meer onder de firmanaam Gebr. Raymakers gevlochten draad fabriceerde. Behalve deze drie vond ik ook nog enkele Spoorenbergen met minder opvallende beroepen, zoals een broodbakker en een tapper.

Kortom, als de patentregisters bewaard zijn gebleven, kan het voor de genealoog de moeite lonen om er eens een blik in te werpen. De archiefbronnen zullen onze kennis niet altijd kunnen vergroten - beroepen als tapper en bakker zijn ook elders genoteerd - maar voor die gevlochten draad en die twee zoutpannen: ik zou niet weten waar ik die gegevens verder nog zou kunnen vinden.

Jan Spoorenberg

HOOFD- EN HOORNGELD TE GILZE

Het oudste gegeven van mijn naamgever en voorvader (de Y-lijn) Aert Lenaerts van Gastel, dateert uit 1682, als hij wonende in de Doove Rijt onder de jurisdictie van Gilze en lijdend aan de kinderpokken zijn bezittingen notarieel nalaat aan Willemke Gijsbert de Hart zijn echtgenote. Aert komt meestal voor als een 'van Gestel' en hij is kennelijk nieuw in de Doove Rijt. De Doove Rijt is een verder nauwelijks gebruikt toponym liggende bij het landgoed Valkenberg in het zuidwesten van de gemeente Gilze en dichterbij gelegen bij Chaam (uitspraak: Kaam a.u.b.!) en Ulvenhout. In deze omgeving wonen aan weerszijden van de grens vele personen met de familienaam van Gestel/van Gastel, wellicht vernoemd naar Gestel onder Meer net over de grens bij Hazeldonk in België. Met geen van deze families kan ik Aert in verband brengen. Reden om zijn burens en woonomgeving eens aandachtig te bekijken met behulp van de bewaarde belastinglijsten: **de hoofd- en hoorngelden.**

In 1667 wonen er in de wijk Valkenberg te **Gilze** de gezinnen van Aelken Janssen van Helmont, van Jan Cornelis Leyten, Peeter Jan Wiercken en van Hendrick Jacop Beken. Deze 4 gezinnen komen overeen met de beschrijving van de boedelinventaris uit 1658 van de nalatenschap van Antony Crocq, eigenaar van het landgoed Valkenberg. Het wordt ondermeer omschreven als 'sijnde nu verdeelt in vier bequame woninghen ende tot vier hoeven groot in het geheel over de hondert buynderen,'. In 1675 wonen zij er nog; in 1678 verhuuren de gezamenlijke erfgenamen van Anthony Crocq het landgoed aan de landbouwer Michiel van den Avoirt. In 1695 vinden we er de Weduwe Michiel van den Avoirt, Adriaen Cornelis H., Aert Leenderts van Gestel, Cornelis van Hoijdoncq en Mathijs Adriaen Gijsels. In totaal 16 volwassenen en 9 kinderen.

In 1699 vinden we bij Aert Lenaerts: Willemke zijn vrouw, Aeltien de dochter heel (d.w.z. ouder dan 16 jaar) en Leendert de zoon, out 10 jaar en Aeltie de dochter out 9 jaar. Aeltien is ook in 1695 al 16+ en zal dus rond 1679 geboren zijn; dan is Aert wellicht in 1678 met Willemke getrouwd.

De gegevens over de bewoning zijn ontleend aan de gemaallijsten van Gilze. Het gaat hierbij om het hoofdgeld van het gemaal, waarbij volwassenen heel en kinderen half geld betalen. Daarnaast zijn er de hoornlijsten, waarbij betaald wordt voor het bezit aan vee. We kunnen zo bijna van jaar tot jaar de gezinssamenstelling volgen. Valkenberg is een onderdeel van de wijk Aert en Valkenberg, die het westelijke deel van Gilze beslaat. Van een afgelegen, klein gehucht als Valkenberg (3 kwartier gaans naar Kerkhof, waar de parochiekerk van Gilze staat; een half uur gaans van die van Chaam kun je zo de bewoning volgen tot aan 1808. In 1701 wordt Willemke niet meer vermeld als vrouw van Aert. Maar in 1706 volgt Theuntie Hendrik Geerit Godtschalckx.

Dit 2de huwelijk is een lang leven beschoren, want tot 1738 vinden we Aert met zijn Theuntie op de hoofdgeldlijsten. Als Aert inderdaad rond 1678 voor het eerst getrouwd is, komt zijn huwelijksleven (met een onderbreking van een vijftal jaren) op een kleine 60 jaar. Hij zal dus ruim boven de 80 geworden zijn.

Aanvankelijk kon ik de doop van zoon Adriaan Aert van Gestel, bij zijn huwelijk jongeman van Gilze, niet vinden. Omdat een deel van de buurtschap weliswaar gemeentelijk onder Gilze, maar kerkelijk tot Chaam hoort en hoorde, vond ik deze toen ik het D.T.B. van Chaam raadpleegde. Zo is dus ook de ligging van het huis al vrij nauwkeurig vast te stellen. Zonder DTB kunnen we Adriaan Aert levenslang volgen: vanaf 1711 vermeld; in 1727 heel; in 1739 bij zijn moeder als weduwe; in 1749 verschijnt Jenneken Verheijden als 'zoons vrouw'; in 1751 wordt Adriaan hoofdbewoner tot 1783; in 1784 is dat de weduwe, die in 1789 niet meer wordt vermeld. Dan is Arnold Adriaan van Gestel de hoofdbewoner; in 1748 wordt hij bij de burens al vermeld als 'houkind' van de weduwe Peeter Nicolaas Verheijden. Zijn ouders Jenneke en Adriaan waren dus burens. Arnold Adriaan en zijn vrouw Maria Kin blijven vermeld tot 1808 als de laatste lijst wordt opgemaakt. Maria Kin verschijnt in 1782 als meid. In 1788 wordt zij voor het eerst vermeld als 'zoons vrouw'.

We kunnen met de hoofd- en hoornlijsten nog veel meer vinden: Zo vinden we in Verhoven (in het huidige dorp Gilze), zowel in 1695 als 1675 He(ij)ndrick Geert(sen) Go(o)d(t)scha(l)ck. Daarnaast vinden we Matheus Geerts Godtschalckx en in 1667 Gerrit Peeter Godtschalck, ongetwijfeld vader, grootvader en oom van Theuntie. In 1709 is Henrick van Dun de buurman van Aard Leenderts van Gestel. Henrick heeft 2 zonen en Aert 2 dochters: Geertruij trouwt met Jan en wordt zo voormoeder van ons lid Adri van Ham en Maria wordt door haar huwelijk met Antony voorouder van Bredase bisschop de Vet.

Naast vrouw en kinderen worden ook andere medebewoners vermeld; vaak meehelpende familieleden: Pieternel en Peeter Wircken, neef en nicht; Willem en Antony Leenderts, neven (kleinzonen) uit het eerste huwelijk; evenals Mechelien, Wouter en Leendert Cloostermans; Lena Kin eerst als meid en als zuster onder de naam Helena,

terwijl Peeter Kin als knecht wordt vermeld.

Als de hoofdgeldlijsten eindigen begint spoedig het kadaster. Aan het begin daarvan vinden we dan:

Kadaster: Legger 244; sectie F; Valkenberg; 3de blad: Eigendom van de weduwe Arnoldus van Gestel, landbouwer: nr 275: heide; nr 276: bouwland; nr 277: weiland; nr 278: bouwland; nr 279: tuin; nr 280: huis, schuur en erf; nr 281: weiland.

Waarschijnlijk zijn deze bezittingen vanaf 1682 eigendom geweest tot de verkoop in 1894. Zij worden verkocht aan de familie van den Borch en dan wordt de bebouwing afgebroken. In 1885 overlijdt Marie Françoise Angelique Chantrelle als schoondochter van Maria Kin op het Valkenberg. Zij is daar verschenen als meid bij Anna Caroline Lucile van den Borch, erfgename van het landgoed en opvolgster van de eerder vermelde Antony Crocq. Vader Benjamin van den Borch, van 1785 tot 1794 drossaard, schout en stadhouder van de lenen van Breda liet vruchtbomen uit Boskoop komen en schuiten met ongemengde zuivere koemest uit Holland. Is het toeval dat in die tijd schipper Joost Evers, de nederlandse grootvader van Angelique Chantrel in Boskoop een damlooper koopt? Het verband tussen deze dochter van een franse kanonnier en het landgoed Valkenberg is nog steeds een op te lossen familieraadsel. In elk geval zou ik er niet geweest zijn, als Angelique geen meid op het Valkenberg geworden was.

De informatie over het landgoed Valkenberg is ontleend aan:

J.H. van Mosselveld: 'Het landgoed Valkenberg bij Gilze' in Oranjeboom, jaarboek van de geschied- en oudheidkundige kring van Breda (jaar?/nummer?); blz 154/171.

Toon van Gestel.

EERLIJK DUURT HET LANGST.

Abel Hindriks BOELS, uit Onstwedde is een voorvader van Jantje Boels, de moeder van de inzender: Henk Unij

Abel Hindriks BOELS, schout/eerste burgermeester van Onstwedde, later Maire van Onstwedde, gedoopt op 07.10.1759 te Onstwedde, overleden op 19.04.1827 te Onstwedde op 67-jarige leeftijd.

Februari 1795,

In de strenge winter 1794-1795 kwamen er vanuit het Emsland berichten over rondzwervende soldaten-benden, die afgelegen boerderijen en zelfs kleine gehuchten plunderden. De Onstwedders kwamen bijeen om te bespreken wat hen in een dergelijk geval te doen stond. Afgesproken werd, dat men gezamenlijk de schade zou opvangen als stropende soldaten Onstwedde zou aandoen.

Eind februari was het al zover. Door het veld naderde een twaalfstal Engelse soldaten onder aanvoering van een sergeant het dorp Onstwedde. Zij trokken eerst naar de boerenherberg van Harm Stratingh en gelastten Stratingh om eten en vooral drinken te serveren. De bediening ging hun blijkbaar te traag want zij zetten hun eisen kracht bij door hun geweren af te schieten in de zoldering. Stratingh vluchtte en de heren gingen toen maar over op zelfbediening. Nadat zij zich hadden laten vollopen viel hun oog op de boerenbehuizing schuin tegenover de herberg, het erve Boels van Abel Hindriks Boels. In de hoop dat daar wat te halen viel, trok de dronken troep op die boerderij af. Abel Boels kwam juist met paard en wagen terug van de molen. Eén van de soldaten legde aan en schoot Abel Boels door zijn arm. Het paard sloeg op hol en Boels snelde bloedend zijn huis binnen. Zijn vrouw Christina pakte de papieren, geld en sieraden bijeen en wist samen met haar man, kinderen, andere inwonende familieleden en personeel via de karnhuisdeur naar buiten te komen. De soldaten drongen binnen en braken het kabinet open, maar geld en kostbaarheden waren verdwenen. Alles werd doorzocht, echter zonder resultaat. Woedend gelastte de sergeant zijn manschappen om de boel in brand te steken. Boels' knecht was in de buurt gebleven en samen met een paar andere inwoners bracht hij het vee in veiligheid. Terwijl zij achter de schuur beraadslaagden kwam opeens één van de plunders om de hoek lopen. De knecht van Boels had een zware bijl in de handen en sloeg onmiddellijk toe en verbrijzelde de schedel van de man.

Tegenover de boerderij van Boels stond de smederij van Geert Smid. De smid en zijn volk zagen wat er gebeurde en de smid die ook klokkeluider was, spoedde zich langs een omweg naar de toren en begon de torenklok te luiden. De Onstwedders kwamen naar buiten en de rookwolken wezen hen de weg naar de boerderij van Abel Boels. Tegen de hele bevolking wilden de soldaten het liever niet opnemen en onder dreiging van hun geweren trokken zij af in de richting Smeerling. De inwoners probeerden nog om de zaak te blussen maar het hielp niets. Inmiddels hadden zij ook de dode soldaat ontdekt en toen iemand riep "gooi die vent in 't vuur", werd de daad bij het woord gevoegd en het lichaam werd in het vuur gegooid. De boerderij van Boels brandde geheel af.

Boels herinnerde zijn kerspel-genoten aan de gemaakte afspraak om de schade gezamenlijk te delen. Erg happig waren de anderen niet *, maar nadat de dominee er zich mee bemoeide en vanaf de kansel een beroep deed op het geweten van zijn parochianen, werd een inzameling gehouden. De eerste inzameling, waarbij men betaalde naar de grootte van het bezit, werd gehouden op 3.12.1795 en bracht op 2143 gld. 12 st. 6 pl. De boerderij werd herbouwd, doch het bedrag bleek niet toereikend, zodat op 28.2.1810 (dus 25 jaar later) opnieuw moest worden betaald. De 2e inzameling bracht op 3093 gld. 0 st. 3 pl.

20.11.1796, Hanna Hindriks Boels betaald voor de armen van Onstwedde 30 gld. die ze had beloofd, "doe zij door den vijant in gevaarlike omstandigheden gebracht was".

* 24.9.1795 Aijke Jans Wilsingh, zoon van Jan Wilsingh te Veenhuizen, klaagd, dat hij, deezen agtermiddag, ingevolge Condigcedulle van Abel Boeles van Laatstleden zondag, waar hij verzogte dat de ingeseetenen in de karspel schoole te Onstwedde mogten koomen, klaager daar met meer anderen ook was gekoomen, wanneer Abel Boeles hadde verzogt, dat de ingeseetenen van het Karspel Onstwedde hem de schaade, welke hem door het afbranden van zijn huis door de Engelschen was veroorzaakt, mogten vergoeden. Dat klaager daar op geantwoord hadde, dat hij daar meede niets te doen hadde en geen volmagt geteekent hadde, wanneer Abel Boeles tegen klaager gezegt hadde, dat die van zijn leeven meer geld verdaagen hadde als hij, had klaager geantwoord dog van zijn leeven geen mensch doodgeslaagen te hebben. Dat Abel daarop terstond, zonder verdere woordenwisseling, den klaager deerlijk geslaagen hadde en zig als moede op hem geklopt, zonder dat klaager zig eenigzins had verweerd. Klaager had op den bank gezeten en Abel bij hem gestaan, vattende klaager met de eene hand in 't haar en slaagende hem met de andere vuist al gestaadig op het hoofd een vrij en in het aangezicht en waar hem verder raaken konde, terwijl klaager op de bank was blijven zitten. Klaager had daar door booven op het hoofd een vrij groote buil gekreegen, de regter wange was zeer gezwollen, gelijk ook de boovenlip, die in de regterhoek door was. Getuigen waaren Nanne Roelfs Besselingh, Wubbe Folkers, Roelf Haijes, Engeltje Hannes Bruiningh, Huisvrouw van Adolf Hardingh.

Met toestemming overgenomen uit:

C.J. en R.M.A. Wegman: Westerwolders en hun woningbezit van 1568 tot 1829

Het kerspel Onstwedde deel 1 Het Dorp

MEMORIES VAN SUCCESSIE

In 1817 trad in werking de 'Wet tot het heffen ener belasting onder de naam van recht van successie'. Er moest voortaan belasting worden betaald over de nalatenschap. De ontvangers van de Registratie en Successie werden belast met het laten opmaken van een overzicht van baten en lasten in een nalatenschap.

Voor Noord-Brabant berusten die overzichten (memories) in het Rijks Archief te 's-Hertogenbosch.

Veel bewaard gebleven memories staan al op microfiches. Door vrijwilligers is enkele jaren gewerkt aan de vastlegging van: erflater, datum overlijden, plaats overlijden, inventaris nummer en memorienummer.

Via deze gegevens komt U vanzelf bij de microfiche van de persoon die U zoekt. Wat kunt U nu vinden behalve het bezit van de erflater, waarbij onroerend goed vaak wordt vermeld met kadastrale aanduiding en grootte:

- namen van de erfgenamen
- woonplaats erfgenamen
- bij gehuwde vrouwelijke erfgenamen de naam van de echtgenoot
- vóóroverleden erfgenamen (met plaatsvervangers)
- voogden van minderjarigen
- mogelijke testamenten
- beëindiging vruchtgebruik
- overlijden buiten woonplaats (ziekenhuis, hospitaal)
- ontbrekende erfgenamen waarvan wel een geboorte bekend is (vermoedelijk overleden)
- soms lijsten van overleden personen per gemeente
- briefwisseling met andere kantoren als er twijfel bestaat over bezit.

Toch nog een enkele opmerking:

- in sommige perioden was er geen heffing in de rechte lijn
- soms is het saldo van de nalatenschap te klein (hoewel er toch memories voorkomen met 'geen roerende en onroerende goederen')
- een woonplaats valt onder een bepaald kantoor (inventarisnummer) maar een kantoor kan wijzigen, b.v. Heusden/Werkendam.

Uit een staat van personen die in de onderscheiden Gestichten van Liefdadigheid te 's-Hertogenbosch zijn overleden en die geformeerd werd ten verzoeken van den Ontvanger van het regt van Successie blijkt te zijn overleden te 's-Hertogenbosch op 30.3.1832 Gerardus Dalmaijer geboren te Sprang, schutter le Bat. Noord-Brabantse schutterij.

Uit een memorie van successie bleek:

Dat er nog een schuld bestond wegens het bezorgen van een nummervervisselaar voor de zoon van de erflater, later vond ik de aantekening in archief over militie;

dat rekeningen aan leveranciers betaald werden één maal per jaar na de oogst.

Dat een lening verstrekt was aan een schoonzoon voor het opzetten van een bedrijf, deze lening werd enkele jaren later bij de memorie van successie van de echtgenote geschat op 10% (de zaken gingen dus niet zo best)

Dat er een actief was van een lijfrente in verband met een testament van een familielid, nieuwsgierig naar zo'n opmerking blijkt dat een ongehuwde oom aan neven en nichten zijn vermogen heeft nagelaten maar dat er bedongen is dat de dienstmeid/huishoudster tot haar dood een lijfrente krijgt, de neven en nichten hebben die lijfrente contant gemaakt en dat bedrag vastgezet, maar het resterende kapitaal valt wel voor een deel in de erfenis.

Een memorie van successie verwees naar een testament. Enig erfgenaam was een broer maar hij moest een gedeelte doorgeven aan zijn broer en zusters.

Bij de lasten worden ook de kosten van laatste ziekte vermeld. Zo is dus een beeld te vormen van de geneeskundigen in een bepaalde streek.

Op 20.1.1832 overlijdt bij het Regiment Ligte Dragonders in garnizoen te Zaltbommel Gerrit Branderhorst, geboren te Eethen. Dit blijkt uit een memorie van successie onder kantoor Heusden.

P. Dalmaijer

REPERTORIUM VAN FAMILIENAMEN

Mijn vader zij vroeger altijd: 'denk erom, wij heten 'van Dooremolen' en al die anderen zijn geen familie'. Hij bedoelde 'die anderen met afwijkende schrijfwijze'; wist mijn vader veel! Nu, velen zullen best familie zijn, maar waar het mij toen over ging was mijn eigen naam. Daarvoor ging ik stamboomonderzoek doen, en iemand wees mij op het bestaan van het 'Repertorium op familienamen', samengesteld uit het bevolkingsonderzoek van 31.5.1947.

Dat heeft de doorbraak gegeven. ik dacht echt dat mijn kleine familie in Eindhoven de enige was met de familienaam, tot ik in genoemd repertorium exact dezelfde naam aantrof in Raalte (37 personen) en Hellendoorn (1 persoon)

Nu dus het telefoonboek gepakt en de namen uit Raalte opgeschreven. Die mensen heb ik allemaal geschreven en bij een aantal ben ik op bezoek geweest. Dat is op zichzelf al een aanrader. Wat bleek: ze stamden allemaal af van dezelfde familie. In Terwolde had Antonius van Dooremolen in de eerste helft van de 19de eeuw 12 kinderen, waaronder 6 zonen die evenals hun vader, grootvader en overgrootvader klompenmaker waren.

Van deze zonen hadden er 5 een nageslacht, dat tezamen alle Nederlanders met de naam 'van Dooremolen' omvatte. Daaronder was de overgrootvader van mijn vader. De overigen bleven hoofdzakelijk in Overijssel en Gelderland, enkelen via een omweg in Duitsland waaruit ze later weer naar Raalte terugkeerden. Zo was mijn stamboom na 1800 gauw rond, want vanaf de stamfamilie waren het tot op heden nog geen 100 personen.

Maar had ik niet in het Repertorium van familienamen gekeken, dan had ik ze nu waarschijnlijk nog niet gevonden (want waar moet je zoeken, hé?). Overigens duurde het onderzoek naar oudere generaties veel langer, want toen werd de naam op veel manieren anders geschreven.

Tiny van Dooremolen.

OVERZICHT PER PROVINCIE MET DE NAMEN VAN BELASTINGEN

<u>Gelderland:</u>	Verpondingskohieren, Kohieren van familiegeld, kohieren van liberale gift, kohieren van huisgeld.
<u>Noord-Brabant:</u>	Hoofdgeldkohieren, 1687-
<u>Noord en Zuid-Holland:</u>	200e penning, verponding, kohieren van het familiegeld, kohieren van het zout-, zeep-, heeren en redemptiegeld, kohieren van de personele quotisatie
<u>roningen:</u>	100e en 400e penning, kohier van het taxatiegeld.
<u>Friesland:</u>	Floreenkohieren, stemkohieren, reëelkohieren, speciekohieren, personele kohieren, quotisatiekohieren.
<u>Drenthe:</u>	Registers van de bezaaide landen, impost op het gemaal, grondschatting, haardstedengeld, collaterale successie.
<u>Overijssel:</u>	Verpondingskohieren, kohieren van het vuurstedengeld, paardengeld, hoofdgeld.
<u>Utrecht:</u>	Kohieren van het oudschildgeld, kohieren van de personele taxatie op het hoofdgeld.
<u>Zeeland:</u>	Kohieren van de 1000e penning, kohieren van het dubbelfamiliegeld, belastingkohieren, overlopers.
<u>Limburg:</u>	Beestenschat, landschat, hoofdschat.

TERMINOLOGIE

aanschrijving	Systeem van ondermeer belastinginning waarbij de opbrengst van te voren door de hogere overheid werd vastgesteld, waarna de lagere overheid werd belast met de inning van de aangeschreven som
bede	algemene term voor belasting
bestiaal	een accijns op geslacht vlees

bezaai	een belasting op bezaaide landerijen, geheven over de periode dat het gewas te velde stond
collateraal	een belasting op erfenissen van mensen die zonder kinderen na te laten, overleden
convooien en licenten	douanerechten
gemeen	accijns op alle voor menselijke consumptie bestemde granen, erwten en bonen. Sedert 1689 in Staats-Brabant geheven in de vorm van een hoofdgeld
gemene middelen	complex van belastingen dat voor een groot deel bestond uit accijnzen. Geheven ten tijde van de Republiek
hoofdgeld	een belasting waarbij men per persoon wordt aangeslagen
hoorngeld	een belasting op rundvee van drie jaar en ouder
impost	vorm van accijns op levensmiddelen, zoals wijn, bier en vlees
kleine speciën	een complex van minder belangrijke gemene middelen dat in Staats-Brabant in zijn geheel werd verpacht
klein zegel	een belasting op officiële stukken ingevoerd in Staats-Brabant
kohier	lijst waarop de belastingplichtigen en hun aanslagen werden geregistreerd
landtol	officieel: Grote Brabantse Zwijgende Landtol, Geleide- en Paardengeld. De oude, door de graaf van Leuven geheven tol. Naast deze tol bestonden er nog talrijke andere tollën, geheven door heren en heertjes
personele quotisatie	een belasting waarbij men door middel van een biljet een aanslag kreeg thuis bezorgd
redemptie	letterlijk: afkoop. Wanneer de inning van een belasting op moeilijkheden stuitte, werd deze nogal eens voor een ronde som afgekocht
repartitie	verdeelsleutel volgens welke de hertogelijke bede werd verdeeld over de verschillende districten
quote	aandeel van de afzonderlijke plaatsen in het door het district op te brengen deel van de bede
veertigste penning	een belasting geheven bij de overdracht van onroerende goederen, daarop rustende renten en hypotheeken
verponding	een in Holland, Zeeland en ook in de Generaliteitslanden geheven belasting, die drukte op het onroerend goed en enige daarop rustende beperkte zakelijke rechten zoals tienden.

Bibliografie:

- Genealogie, van stamboom tot familiegeschiedenis, C.B.G. 1988, 's-Gravenhage
 Nederland in stukken, Fibula-Van Dishoeck, Haarlem 1979
 Lezen in Brabantse bronnen, B R G publicatie, 's-Hertogenbosch, 1989

Leny Aben-Nederpeld

AANBOD GESLACHTSREGISTER KRAMER

Door een erfenis is mvw. van Beurden te Eindhoven in het bezit gekomen van een geslachtsregister KRAMER. Deze familie Kramer stamt uit Oude Pekela; het register loopt vanaf 1790.

Zijn er Kramer's (of andere verwanten), die hiervoor belangstelling hebben, dan kunnen zij telefonisch contact opnemen met mvw. van Beurden: (040) 211 76 76.

DE LIMBURGSE GENEALOGISCHE PRIJS

In 1973 is de afdeling Limburg van de Nederlandse Genealogische Vereniging opgericht; in 1981 is deze afdeling gesplitst in twee aparte afdelingen: Zuid-Limburg en Noord- en Midden-Limburg. De laatstgenoemde afdeling is enige jaren geleden van naam veranderd en heet thans Overkwartier van Gelre.

Ter gelegenheid van 25 jaar NGV in Limburg in 1998 hebben de besturen van de afdelingen Zuid-Limburg en Overkwartier van Gelre de Limburgse Genealogische Prijs ingesteld voor de beste genealogische studie die gepubliceerd wordt tussen 1.10.1995 en 1 februari 1998.

Deze prijs een penning en een bedrag van duizend gulden is beschikbaar gesteld door Datawyse Boekproducties (Maastricht) en drukkerij Krips Repro (Meppel).

De eerste prijsuitreiking zal plaats vinden op de zesde Limburgse Genealogische Contactdag in 1998. Het is de opzet deze nieuw ingestelde prijs om de vijf jaar uit te reiken.

Voor inlichtingen en reglement van deelname kunt u terecht bij dhr. ir. G.J. Dethmers, Andersonweg 22, 6041 JE Roermond. Tel:0475-316010 (uitsluitend 's avonds na 19.00 uur).

OUDE NUMMERS

Natuurlijk gooit u deze niet weg, maar toch...

Het komt voor, dat ons MEDEDELINGENBLAD bij het oude papier terecht komt. Regelmatig worden ons oude nummers gevraagd en moeten wij vaststellen, dat deze op zijn. Wij zijn dus blij met oude nummers: U doet ons er dus een plezier mee, als u deze bezorgt bij de redactie, een van de bestuursleden of bij het tweetal van de bibliotheek en tijdschriftenuitleen.

Jubileumbundel ZAANSTREEK-WATERLAND

Deze bundel omvat rond de 320 pagina's en bevat een kwartierstaat van Rossen uit De Rijk, Hoorn en West-Friesland (1540-1732)

Een parenteel Rijswijk overwegend uit Edam (1500-1725)

Een genealogie van de doopsgezinde familie Zwaardemaker uit de Zaanstreek (1595-1935)

De geschiedenis van Klaas Klut: een Zaankanter, die ten onrechte ter dood werd veroordeeld

Verder gegevens over vele familie's uit o.a. Wormer, Wormerveer, Zandijk, Urk, Durgerdam, Oostzaan, Purmerend, Ransdorp, Assendelft, Jisp, Krommenie, Westzaan en vele andere plaatsen in de Zaanstreek, het Waterland en Nederland.

Maak f39,50 over op postbankrekening 421116 t.n.v. NGV afd. Zaanstreek-Waterland, Rechtstraat 25, 1483 BA De Rijk, o.v.v. Jubileumbundel; doe dit voor 15 augustus. (vermeld naam en adres bij betaling via Girotel)

Tijdens de jubileumdag op 4.10.1997 kunt u de bundel ophalen, in het Economisch College Cypresseshout 100 te Zaandam. Toezending van de bundel kost f10,50; na 4 oktober kost de bundel f45,-. Inlichtingen: dhr. O. Brunsting (0299) 67 31 67.

100-JARIGEN

Vroeger een uitzondering; inmiddels zijn er honderden honderdjarigen, alleen al in Nederland. Er zijn mensen, die speciaal van deze personen gegevens verzamelen. Gert Jan Kuiper uit Arnhem is een van hen. Ons lid Hans Avis, Penelopestraat 211 5631 CN Eindhoven (040) 264 46 94 heeft een aantal van deze gegevens ontvangen. Het gaat hierbij om 100-jarigen uit deze eeuw (geboren in de vorige!) uit Best, Waalre, Veldhoven, Son, Nuenen, Geldrop en Eindhoven. Hans kan gegevens verschaffen, maar ook aanvullingen op deze gegevens goed gebruiken, zowel via knipsels uit de krant, als uit eigen kennis of onderzoek; ook van niet-genoemde plaatsen uit onze regio; ook uit vroeger eeuwen eventueel.

**UW KOPY S.V.P. INZENDEN VOOR 15 AUGUSTUS A.S.
DE REDACTIE ONTVANGT UW KOPY HANDGESCHREVEN OF GETYPT
OF OP DISKETTE IN 3.5
IN B.V. WORD-PERFECT, WORD, WORD-STAR OF FRAME-WORK**

BESTUUR

Voorzitter

Henk Hilhorst Pater Vogelsstraat 9 5741 JE Beek en Donk (0492) 46 22 94

Secretaris (wvmd)

Geert Rozendal Meester Busselstraat 15 5731 NA Mierlo (0492) 66 02 49

Penningmeester

Piet Dalmaijer Biezenweg 1 5651 AC Eindhoven (040) 251 26 11

Leden

Stef Aldenhuijsen Vaanakker 41 5731 JR Mierlo (0492) 66 21 84

Tiny van Dooremolen Zagwijnstraat 8 5654 KJ Eindhoven (040) 251 93 40

Toon van Gestel prins Alexanderstraat 16 5616 BL Eindhoven (040) 252 45 98

Jan Spoorenberg Pauwlaan 15 5613 CG Eindhoven (040) 243 26 93

Informatie en promotie (DIP), afgevaardigde

Toon van Gestel prins Alexanderstraat 16 5616 BL Eindhoven (040) 252 45 98

plv. Afgevaardigde

Mady de Keijzer-van Tuyt Gaspeldoornlaan 32 5552 GC Valkenswaard (040) 204 72 44

CALS (Coördinator Afdeling Leden Service)

Wim van Stek J. Steenstraat 10 5684 AK Best (0499) 39 62 44

Opvang nieuwe leden:

Bert Venverlo Heike 36 5508 PB Veldhoven (040) 254 41 21

Jan Schaap Bovenhei 81 5508 VA Veldhoven (040) 254 46 90

Redactie Afdelingstijdschrift:

Toon van Gestel (eindredactie) prins Alexanderstraat 16 5616 BL Eindhoven (040) 252 45 98

Hugo Schaap Reaalhof 9 5551 VR Dommelen (040) 201 92 99

Henk Unij Taunus 1 5706 PC Helmond (0492) 52 72 21

Marjon Wassink Veluwehof 9 5709 KH Helmond (0492) 51 82 41

Afdelingskascommissie

Toon Conijn, Harrie Corstens en Wim Rietbergen.

Computergenealogie

Stef Aldenhuijsen Vaanakker 41 5731 JR Mierlo (0492) 66 21 84

Ben Bal Charentelaan 11 5627 NJ Eindhoven (040) 248 36 26

Henk Hilhorst Pater Vogelsstraat 9 5741 JE Beek en Donk (0492) 46 22 94

Henny de Ruijter Reigerstraat 1 5667 PT Geldrop (040) 285 73 48

Wim van Stek J. Steenstraat 10 5684 AK Best (0499) 39 62 44

Henk Unij Taunus 1 5706 PC Helmond (0492) 52 72 21

Tijdschriftenuitleen/bibliotheek

Piet van der Helm Losweg 49 5663 AS Geldrop (040) 286 35 02

Jan Waszink Theeuwenlaan 3 5591 EJ Heeze (040) 226 16 03

Afz. NGV-Kempen/Peelland
Dhr. S. Aldenhuijsen
Vaanakker 41
5731 JR Mierlo

PORT BETAALD
MIERLO
PORT PAYÉ
MIERLO